

Reformatie Nieuws

Jaargang 27, nummer 3

Ren voor je

Leven

Inhoud

De beproeving van ons Geloof	3
Mozes de Grote tegenover Mozes de Herder.....	4
De grootste onder stervelingen	9
Het geloof van een visser van mensen.....	14
Ren voor je leven	18
Geloof voor de angst.....	22



Uitgegeven door:

The Reformation Herald
Official Church of the Seventh
Day Adventist Reform Movement
P O Box 7240, Roanoke
VA 24019, USA
Web: <http://www.sdarm.org>

Nederland

Zevende Dags Adventisten
Refomatiebeweging
Mezenhof 41
9561 CC Ter Apel
Bankrekening:
NL27 INGB 0004 294694
BIC Nummer: INGBNL2A
Web: <http://www.zda-ref.nl>

Suriname

Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Kashmirstraat 104
Paramaribo
Boerbuiten
Postbus 8141
Web: <http://www.zda-ref.nl>



De beproeving van ons Geloof

Iedereen heeft problemen. Maar ironisch genoeg lijkt het vaak, alsof slechtgezinde mensen er minder hebben. De profeet Jeremia bad: 'Gij zoudt rechtvaardig zijn, o Heere! Wanneer ik tegen U zou twisten; ik zal nochtans van Uw oordelen met U spreken; waarom is de weg van de goddelozen voorspoedig, waarom hebben zij rust, allen, die trouweloos trouweloosheid bedrijven?' (Jeremia 12:1).

Op een vergelijkbare manier had de psalmist op een gegeven moment het gevoel, dat hij de enige was, die echt serieuze beproevingen en obstakels in het leven had. Het leek hem, alsof alle anderen, vooral de goddelozen, gewoon soepel en zorgeloos verder leken te zeilen. Hij vond dit verontrustend. Maar ten slotte getuigde hij: 'Nochtans heb ik gedacht om dit te mogen verstaan; maar het was moeite in mijn ogen. Totdat ik in Gods heilgdommen inging, en op hun einde merkte' (Psalm 73:16-17). Dat einde van hen was een glibberige helling naar de ondergang. Geen mooi plaatje.

De apostel Petrus, een man van God, wiens leven uiteindelijk eindigde door de kruisiging ondersteboven, herinnert ons aan een kostbare herinnering: 'Geloofd zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren, tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden. Tot een onverderfelijke, en onbevlekkelijke, en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen bewaard is voor u. Die in de kracht Gods bewaard wordt door het

geloof tot de zaligheid, die gereed is, om geopenbaard te worden in de laatste tijd. In welke gij u verheugt, nu een weinig tijds (zo het nodig is) bedroefd zijnde door menigerlei verzoeken; Opdat de beproeving van uw geloof, die veel kostbaarder is dan van het goud, hetwelk vergaat en door het vuur beproefd wordt, bevonden worde te zijn tot lof, en eer, en heerlijkheid, in de openbaring van Jezus Christus' (1 Petrus 1:3-7).

De ze uitgave gaat in op de acute beproevingen van een paar grote gelovige mannen. Er zijn natuurlijk nog veel meer voorbeelden te geven; hier is slechts een voorbeeld. We zullen zien hoe deze intensief werden getest, maar, zoals de apostel beschrijft, ze komen voort uit kostbaarder dan goud bij de glorieuze wederkomst van Christus, die veel eerder zal komen dan we allemaal beseffen.

Net als de getrouwen in de Schrift, zullen velen in deze laatste dagen beproevingen en verleidingen ondergaan die bijna overweldigend zijn - en ze worden bijna tot wanhoop gedreven. Maar de Heer heeft een oplossing in deze situatie: 'Gij zegt: Het is tevergeefs God te dienen; want wat nuttigheid is het, dat wij Zijn wacht waarnemen, en dat wij in het zwart gaan, voor het aangezicht van de Heere der heerschen? En nu, wij achten de hoogmoedigen gelukzalig; ook die goddeloosheid doen, worden gebouwd; ook verzoeken zij de Heere, en ontkomen. **Alsdan spreken, die de Heere vrezen, een ieder tot zijn naaste: De Heere merkt er**

toch op en hoort, en er is een gedenkboek voor Zijn aangezicht geschreven, voor hen, die de Heere vrezen, een voor hen, die aan Zijn Naam gedenken. En zij zullen, zegt de Heere der heerschen, te dien dage, die Ik maken zal, Mij een eigendom zijn; en Ik zal hen sparen, zoals een man zijn zoon spaart, die hem dient' (Maleáchi 3:14-17).

Ja, de Heer verzekert ons, dat Hij Zijn trouwe juwelen zal sparen, die het vuur onder ogen zien, en gedurende de tijd van beproeving nodigt Hij ons uit om vaak met elkaar om te gaan, door te vertellen over Zijn overvloedige genadige goedheid en Zijn enorm ontzagwekkende macht.

Misschien kunt u, waar u bent, niet genieten van een diepe, oprechte omgang met gelijkgestemde gelovigen. Misschien voelt u zich alleen. Maar wat uw omstandigheden ook mogen zijn, deze uitgave is precies bedoeld om u woorden van hoop te geven, aangezien we samen rekening houden met sommigen, die het smalle pad voor ons hebben betreden, 'Want al wat te voren geschreven is, dat is tot onze lering te voren geschreven, opdat wij, door lijdzaamheid en vertroosting der Schriften, hoop hebben zouden. Doch de God der lijdzaamheid en der vertroosting geve u, dat gij eensgezind zijt onder elkander naar Christus Jezus. Opdat gij eendrachtig, met één mond, moogt verheerlijken de God en Vader van onze Heere Jezus Christus' (Romeinen 15:4-6). Moge dit ons gezamenlijke doel zijn. Amen!



Mozes de Grote tegenover Mozes de Herder

door Peter D. Lausevic

Nederlaag

Het is moeilijk om een artikel te beginnen met een nederlaag, omdat we onszelf altijd voorstellen als degenen, die de overwinning behalen. Wanneer we de verhalen lezen van Elia op de berg Karmel, Petrus op de Pinksterdag, of Maarten Luther voor de grootse concilies van zijn tijd, identificeren we ons vooral met de underdog, die de dag wint, omdat ze voor het recht staan. Hetzelfde geldt voor de gebeurtenissen van het laatste strijd tussen goed en kwaad, tussen het merkteken van het beest en degenen, die het zegel van God ontvangen. We stellen ons altijd voor als degenen, die de overwinning behalen. Maar om echt de overwinning te behalen, moeten we de nederlaag onderzoeken.

Onze eerste ouders hebben een nederlaag geleden aan het begin van de wereldgeschiedenis. Na de mooie en verbazingwekkende ervaring van de scheppingsweek, vinden we een gemeenschappelijke ervaring met zonde en de nasleep ervan. 'En zij hoorden de stem van de Heere God, wandelende in de hof, aan de wind des daags. Toen verborg zich Adam en zijn vrouw voor

het aangezicht van de Heere God, in het midden van het geboomte van de hof' (Genesis 3:8).

Schuld leidt ertoe, dat we ons verbergen voor de levende aanwezigheid van onze Schepper. Schuld verteert de wereld van vandaag en leidt vaak tot depressie. Volgens www.usafacts.org ligt het huidige percentage van depressie bij ongeveer 20% van de volwassen bevolking. Vroeger werd ons verteld, dat het probleem te wijten was aan het stigmatiseren van zoveel dingen, die zonden werden genoemd en dat schuldgevoelens veroorzaakte. Maar nu zoveel van die dingen zijn gelegaliseerd en in de samenleving worden



geaccepteerd als het 'nieuwe normaal' in moraliteit, is het aantal depressies gestaag toegenomen in plaats van afgenomen.

We moeten ook kijken naar de ervaring van Mozes, als het gaat om falen. Aanvankelijk was hij zeer geliefd in het paleis van de koning en kreeg hij de beste opleiding om van hem een echte prins te maken. 'En Mozes werd onderwezen in alle wijsheid der Egyptenaren; en was machtig in woorden en in werken' (Handelingen 7:22).

We moeten in gedachten houden, dat Egypte in die tijd de machtigste natie was in, wat zij de toen bekende beschaafde wereld noemden. Het was niet alleen de machtigste, maar ook de rijkste; en na de ervaring van Jozef werd al die rijkdom en macht geconcentreerd in de persoon van de koning. En Mozes zou DIE man zijn: Farao.

In die specifieke omgeving was het Mozes die 'onderwezen werd in alle wijsheid van de Egyptenaren' en gekoppeld aan zijn geleerdheid waren zijn acties in zowel 'woorden als in werken'. Hoewel Mozes te midden van een constant heidendom was, vergat hij nooit het feit, dat hij zijn volk uit de slavernij moest redden. Hij had vele militaire campagnes gevoerd als leider van het machtige leger en in zijn gedachten zou dit de manier zijn, waarop bevrijding zou plaatsvinden. En dus zag hij bij een bepaalde gelegenheid, toen hij de Hebreeën bezocht, een Egyptenaar, die iemand mishandelde uit de natie van zijn geboortefamilie. Zijn geest beoordeelde snel de situatie en had een plan. 'En hij zag hierheen en daarheen; en toen hij zag, dat er niemand was, zo versloeg hij de Egyptenaar, en verborg hem in het zand' (Exodus 2:12).

De oplossing leek eenvoudig genoeg. Als er lichamelijke mishandeling is, reageer dan gewoon op dezelfde manier en gebruik uw militaire ervaring voor het meest effectieve gebruik. Helaas waren de tot slaaf gemaakte mensen echter niet klaar voor een opstand en Mozes realiseerde zich al snel, dat hij een onvergeeflijke overtreding had begaan tegen zijn adoptievolk. 'Toen nu Reformatie Nieuws 2022 nummer 3

Farao deze zaak hoorde, zo zocht hij Mozes te doden; doch Mozes vluchtte voor Farao's aangezicht, en woonde in het land Midian, en hij zat bij een waterput' (Exodus 2:15).

Al snel kwam het besef, dat zijn leven een mislukking was geweest. Op veertigjarige leeftijd, toen de grootste prestaties rijp waren vanwege lichamelijke en geestelijke ontwikkeling, moest deze man in de bloei van zijn leven alles achterlaten en voor zijn leven vluchten naar een plek, waar heel weinig mensen woonden.

Lessen om te leren

Het is tijdens dit donkere uur, waarin alle hoop en aspiraties het grootst zijn, dat Mozes een keuze moest maken. Telkens wanneer we fouten maken, waarvan sommige erg kostbaar zijn, brengen ze ons tot een beslissingspunt. U kunt dit in het hele Bijbelverslag vaak zien, wanneer mensen tot het punt van een beslissing worden gebracht. Of we het nu hebben over Jozua, toen hij het einde van zijn tijd als leider van Gods volk naderde, of over Elia op de top van de berg Karmel. Sommige beslissingen nemen wat tijd in beslag, andere moeten in een oogwenk worden genomen.

Mozes had niet de luxe om tijd te hebben om alle mogelijke risico's af te wegen. De koning was boos en wilde hem doden. Terwijl zijn krachtige geest de kritieke situatie inschatte, nam hij een leven veranderende beslissing. 'Door het geloof heeft Mozes, nu groot geworden zijnde, geweigerd een zoon van Farao's dochter genaamd te worden. Verkiezende liever met het volk van God kwalijk behandeld te worden, dan voor een tijd de genieting der zonde te hebben' (Hebreeën 11:24-25).

Kunt u zich zo'n keuze voorstellen? Aan de ene kant staat u op het punt om koning te worden met alle macht en prestige, die daarbij horen, en dan hebt u de andere optie om bij het volk van God te zijn. Het lijkt misschien aantrekkelijk, maar laten we eerlijk zijn, er is geen bekoring in het zijn van een slaaf. Zittend in onze comfortabele huizen kunnen we heel anders naar de situatie van de Hebreeuwse natie kijken dan, toen ze ongeveer 200 jaar in erbarmelijke

slavernij waren. De klap van de zweep eiste onmiddellijke gehoorzaamheid van wrede taakmeesters en leven in extreme armoede waar niets van u is. Alles is eigendom van de slavenhouder, die alleen weet te nemen en niets terug te geven.

In de loop van de tijd, wat de leeftijd van onze aarde betreft, is onze eigen natie onlangs uit de slavernij gekomen en alle gruwelijke verhalen van families, die gescheiden zijn en worden gekocht en verkocht en slechter behandeld dan boerderijdieren in de schuur zijn, nog steeds worden onthuld. In hoeverre de raciale kloof in de samenleving van vandaag nog steeds rechtstreeks aan die slavernij wordt toegeschreven, kan alleen de eeuwigheid echt uitwijzen.

Maar Mozes kon niet lang beraadslagen. Hij moest snel een keuze maken, anders zou zijn leven in gevaar komen. Waarom was hij in staat om die beslissing resoluut en beslist te nemen? Omdat hij de slavernij niet zag. Hij zag de armoede niet, noch het lijden, dat ze moesten doorstaan. In plaats daarvan 'Door het geloof heeft hij Egypte verlaten, niet vreemde den toorn van de koning; want hij hield zich vast, **als ziende de Onzienlijke**' (Hebreeën 11:27). Mozes zag een heel andere wereld dan de werkelijkheid, die voor hem lag. Door geloof kon hij de onzienlijke wereld zien. 'Achtende de versmaadheid van Christus meerdere rijkdom te zijn, dan de schatten in Egypte; want hij zag op de vergelding des loons' (Hebreeën 11:26). Hij zag in deze God 'dat Hij is, en een Beloner is van hen, die Hem zoeken' (Hebreeën 11:6).

En meer dan dat. Mozes zag de onzichtbare God Zelf. Wat zou er met ons gebeuren, als we God in alles zouden zien, in elke handeling van het leven, in elke situatie waarin we ons bevinden en in elke strijd die we het hoofd moeten bieden? "Het karakter, dat Paulus zo aan Mozes toeschrijft, houdt niet enkel een passief weerstaan van het kwaad in, maar ook een volharden in het goede. Hij hield de Heer altijd voor ogen, en de Heer stond altijd aan zijn rechterhand om hem te helpen." –*Getuigenissen voor de Gemeente* 5, blz. 528.



Omdat deze man Mozes constant in de tegenwoordigheid van de onzichtbare God leefde, kon hij alles verdragen. De overwinning lag echt binnen zijn bereik. Deze man Mozes had de machtigste man ter wereld kunnen zijn. Hij had de rijkste man van zijn tijd kunnen zijn. Aan het einde van zijn dagen hadden ze de grootste piramide kunnen bouwen, die ooit heeft bestaan en die gevuld hebben met de kostbaarste dingen, die rijkdom met zich meebrengt en die ooit naast een farao is gelegd.

Maar omdat Mozes de onzichtbare God zag en Hem voortdurend in zijn zicht hield, loopt Mozes tegenwoordig door straten van goud. Ik kan me de laatste farao van Egypte voorstellen, die op zijn sterfbed lag te denken dat al zijn prestaties niet het gevreesde doodvonnis hebben voorkomen, dat we krijgen vanwege de vloek, die over de zondige mens is uitgesproken. En toch is Mozes er, die denkt: "Ik leef nog." Wat een beloning voor degenen, die Hem ijverig zoeken!

De onzichtbare wereld zien

Na veertig jaar in de wildernis te hebben doorgebracht met de zorg voor weerloze schapen, werd Mozes belast met de zware verantwoordelijkheid om een talrijke zee van mensen naar het beloofde land te leiden. Wat maakte het hem mogelijk om zo'n

diverse groep mensen te leiden, niet alleen de afstammelingen van Jacob, maar ook een groot gezelschap dat de gemengde menigte werd genoemd? Tijdens zijn tijd in de woestijn had hij een ervaring, die hem op alles voorbereidde. 'En de Heere sprak tot Mozes aangezicht tot aangezicht, gelijk een man met zijn vriend spreekt; daarna keerde hij weer tot het leger; doch zijn dienaar Jozua, de zoon van Nun, de jongeling, week niet uit het midden van de tent' (Exodus 33:11). God was niet alleen zijn Schepper en Leider. God was zijn Vriend. Is God uw persoonlijke vriend? Bent u in staat om met God te spreken, niet alleen in de formele vorm van gebed, maar zoals u met uw vrienden spreekt?

Maar ook als vriend had Mozes meer van God nodig om hem de zekerheid te geven, dat Hij hen naar het beloofde land zou leiden. 'Nu dan, ik bid, indien ik genade gevonden heb in Uw ogen, zo laat mij nu Uw weg weten, en ik zal U kennen, opdat ik genade vind in Uw ogen; en zie aan, dat deze natie Uw volk is'. Hoe weet ik, dat dit Uw volk is en dat U het bent, Die hen leidt? Het antwoord was vrij simpel. God ging niet door alle bewijzen van het verleden, noch van de profetieën van de toekomst. Zij zijn belangrijk. Het belangrijkste was echter Zijn antwoord. 'Hij dan zeide: Zou Mijn aangezicht moeten

meegaan, om u gerust te stellen?' (Exodus 33:14).

De persoonlijke aanwezigheid van God is alle zekerheid, die Mozes nodig had, zowel bij het voorgaan en begeleiden van het volk als bij het identificeren, dat dit eigenlijk het volk van God was. En wat betekent een persoonlijke aanwezigheid van God? "Mozes had een diep besef van de persoonlijke aanwezigheid van God. Hij keek niet enkel eeuwen vooruit naar Christus, die in het vlees geopenbaard zou worden, maar hij zag Christus op bijzondere wijze de kinderen van Israël begeleiden bij al hun reizen. God was werkelijkheid voor hem, en was altijd aanwezig in zijn gedachten." —*Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 258.*

Met andere woorden, God is 'een Hulp in benauwdheden' (Psalm 46:2). Wat zou er gebeuren, als we vandaag dit soort ervaringen zouden hebben? "Als dit geloof in de praktijk van het dagelijks leven wordt gebracht, zal het iedereen, die God vreest en liefheeft, kracht geven **om verzoeken te weerstaan**. Mozes vertrouwde God volkomen, omdat hij een echt geloof bezat. Hij had hulp nodig en hij bad er om; in geloof legde hij er beslag op en vervlocht het geloof, dat God voor hem zorgde, met zijn dagelijks leven. Hij geloofde, dat God op bijzondere wijze leiding gaf aan zijn

leven. Hij zag en erkende God in elk detail van zijn leven, en beseftte, dat hij gezien werd door het oog van de Alziende, die motieven afweegt en het hart beproeft. Hij zag op God en vertrouwde op Hem voor kracht om hem onverdorven door elke vorm van verzoeken te dragen. Hij wist, dat hem een bijzonder werk was toegewezen, en het was zijn wens om dat werk, zover dat mogelijk was, tot een grondig succes te maken. Hij wist echter, dat hij dit niet kon doen zonder goddelijke hulp, want hij had te maken met een verdorven volk.

De aanwezigheid van God was voldoende om hem door de meest beproevende situaties, waarvoor een mens maar geplaatst kan worden, te leiden.” – *Getuigenissen voor de Gemeente 5*, blz. 529.

We hebben het hier niet over enkele terloopse gedachten, die zich van tijd tot tijd tot onze Schepper wenden. “Mozes dacht niet alleen maar aan God, **hij zag Hem**. God stond hem als een voortdurend visioen voor ogen; hij verloor Zijn gezicht nooit uit het oog. Hij zag Jezus als zijn Verlosser, en hij geloofde, dat de verdiensten van de Verlosser hem zouden worden toegerekend. Dit geloof was voor Mozes geen veronderstelling; het was een realiteit. Dit is het soort geloof, dat wij nodig hebben, een geloof dat de toets zal doorstaan. O, hoe vaak geven wij toe aan verleiding, omdat wij ons oog niet op Jezus gericht houden! Ons geloof is niet constant, omdat wij zondigen door toe te geven aan zelfgenoegzaamheid, en dan kunnen wij niet standvastig zijn, ‘als ziende de Onzienlijke’.” – *Getuigenissen voor de Gemeente 5*, blz. 529.

Hoe belangrijk was de persoonlijke aanwezigheid van God voor Mozes geworden tijdens zijn tijd weg van het drukke hofleven in voorbereiding om Farao te worden? Toen zeide hij tot Hem: **Indien Uw aangezicht niet meegaan zal, doe ons van hier niet optrekken!** Want waarbij zou nu bekend worden, dat ik genade gevonden heb in Uw ogen, ik en Uw volk? Is het niet daarbij, dat Gij met ons gaat? Alzo zullen wij afgezonderd worden, ik en Uw volk, van alle volk, dat op de aardbodem is. Toen zeide

Reformatie Nieuws 2022 nummer 3

de Heere tot Mozes: Ook deze zaak, die gij gesproken hebt, zal Ik doen, omdat gij genade gevonden hebt in Mijn ogen, en Ik u bij name ken’ (Exodus 33:15-17).

Ik hou echt van wie Mozes was geworden. Na 40 jaar in de Universiteit van de Wildernis te hebben doorgebracht, leerde hij een ander soort vrijmoedigheid dan er bestond in de Universiteit van Egypte. Men zou denken, dat ze met Gods verzekering een deal hadden gesloten. Maar Mozes wil meer dan die zekerheid. ‘Toen zeide hij: Toon mij nu Uw heerlijkheid!’ (Exodus 33:18). Hoe meer hij van God wist, hoe meer hij van God wilde weten. Willen we ook zo graag onze Schepper leren kennen? Onze Maker? Onze Verlosser? ‘Mijn broeder, maak Christus van dag tot dag en van uur tot uur uw metgezel, en u zult niet klagen, dat u geen geloof hebt. Denk na over Christus. Denk na over Zijn karakter. Praat over Hem. Hoe minder u uzelf verhoogt, des te meer zult u in Christus ontdekken om reden te vinden tot lof. God heeft een werk voor u te doen. Houd de Heer altijd voor ogen. Broeder en zuster Q, streef naar steeds grotere hoogte voor nog helderdere blik op het karakter van Christus. Toen Mozes bad: ‘Doe mij toch Uw heerlijkheid zien’, **bestrafte de Heer hem niet, maar hij willigde zijn gebed in**. God zei tegen Zijn dienstknecht: ‘Ik zal Mijn luister aan u doen voorbijgaan en de naam des Heren voor u uitroepen’. Wij scheiden ons af van God, en dit is de reden, waarom wij de openbaring van Zijn kracht niet zien.” – *Getuigenissen voor de Gemeente 5*, blz. 529.

Heeft God Mozes naar de heidense Universiteit van Egypte gestuurd? “In de **voorzienigheid van God** kreeg hij een brede opleiding, maar een groot deel van die opleiding moest worden **afgeleerd en als dwaasheid worden beschouwd**. De indruk moest worden uitgewist door veertig jaar ervaring in de zorg voor de schapen en de tere lammeren.” – *Counsels to Parents, Teachers and Students*, blz. 417. Hij moest daar wel iets leren, want het was Gods voorzienigheid, die hem daarheen leidde. Maar als gevolg van die opleiding doodde

hij die Egyptenaar en dacht hij, dat hij een opstand zou leiden tegen het Egyptische leger. Maar zo werkt God niet. Als hij had vertrouwd op de opleiding, die hij aan de universiteit had genoten, zou hij naar de Rode Zee zijn gekomen en hebben geprobeerd uit te vinden, welke technische methoden ze nodig hadden om die zee over te steken. Beseffend dat dat in zo’n korte tijd onmogelijk was, zouden ze ertoe zijn gebracht een compromis te sluiten met het naderende leger en zouden ze weer in slavernij zijn gegaan. Het duurde veertig jaar om de indruk van Egyptische geleerdheid weg te nemen.

Wat hij leerde in de “Universiteit van de Wildernis”, is wat we vandaag nodig hebben. “Het was het **onvoorwaardelijk geloof in God**, dat Mozes maakte tot wat hij was. Volgens alles wat de Heer hem gebod, deed hij dat. Al het geleerde van de wijze mannen kon Mozes niet tot een kanaal maken, waardoor de Heer kon werken, totdat hij zijn zelfvertrouwen verloor, zijn eigen hulpeloosheid beseftte en zijn vertrouwen in God stelde; totdat hij bereid was **Gods geboden te gehoorzamen, of ze nu in zijn menselijke rede goed waren of niet.**”

– *Counsels to Parents, Teachers and Students*, blz. 408. Stelt u voor, dat u aan de kust van de Rode Zee staat en de boodschap komt: ‘Ga voorwaarts!’ (Exodus 14:15). Het leek gek en geen mens bij zijn volle verstand zou die mensen naar de golven van het water leiden. Maar Mozes had in de woestijn iets geleerd, dat niemand met een Egyptische achtergrond kon begrijpen. Gehoorzaam God ongeacht hoe u zich voelt, of hoe uw Egyptische vergelijkingen rampspoed berekenen. Het was door datzelfde water, dat de verlossing aan de andere kant wachtte.

En wat is het resultaat van het volgen van God in die mate? ‘Gij zult mij het pad des levens bekend maken; **verzadiging der vreugde is bij Uw aangezicht**; liefelijkheden zijn in Uw rechterhand, eeuwig.’ (Psalm 16:11).

Om echt gelukkig te zijn, moeten we ervoor zorgen, dat we in de echte aanwezigheid van Jezus leven, zoals geopenbaard in Zijn woord. En als we dit doen, wat gebeurt er dan met

ons? “De reinen van hart leven als in de zichtbare tegenwoordigheid van God gedurende de tijd, die Hij hun toebedeelt op deze aarde. En zij zullen Hem ook van aangezicht tot aangezicht aanschouwen in de toekomstige, onsterfelijke staat, zoals Adam dat deed, toen hij in Eden met God wandelde en sprak.” –*Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen*, blz. 30.

De heerlijkheid van God openbaren

We leven tegenwoordig in een wereld, die een Mozes-ervaring nodig heeft. ‘En na dezen zag ik een anderen engel afkomen uit den hemel, hebbende grote macht, en de aarde is verlicht geworden van zijn heerlijkheid’ (Openbaring 18:1). We stellen ons altijd voor, dat deze heerlijkheid iets uitwendigs is. Dat is zo Egyptisch in denken. Wat werd hem getoond, toen Mozes vroeg om de heerlijkheid van God te zien? Was het de helderheid en kracht van de heerlijkheden van de hemel? Hoe reageerde God? ‘Doch Hij zeide: Ik zal al Mijn goedheid voorbij uw aangezicht laten gaan, en zal de Naam des Heeren uitroepen voor uw aangezicht; maar Ik zal genadig zijn, wie Ik zal genadig zijn, en Ik zal Mij ontfermen, over wie Ik Mij ontfermen zal’ (Exodus 33:19). Hij zag het karakter van God. Vandaag heeft de wereld geen Egyptische kijk op de heerlijkheid van God nodig, maar de openbaring van het karakter van God in Zijn volk. “De boodschap van Christus’ gerechtigheid moet klinken van het ene einde der aarde tot het andere om de weg des Heeren te bereiden. Dit is de heerlijkheid Gods, die het werk van de derde engel afsluit.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen* 2, blz. 394.

Als we naar de Advent geschiedenis kijken, weten we, dat dit werk begon met de boodschap, die in 1888 werd onderwezen. “De tijd van

beproeving is nabij, want de luide roep van de derde engel is al begonnen in de openbaring van de gerechtigheid van Christus, de zonden vergevende Verlosser. Dit is het begin van het licht van de engel, wiens heerlijkheid de hele aarde zal vervullen.” –*Selected Messages bk. 1*, blz. 363.

Ook al begon deze boodschap in 1888, toch zijn velen van ons er niet klaar voor om deze te aan te nemen vanwege de invloed van de Egyptische wereld om ons heen.

Dit is de reden, waarom de profeet voor de laatste dagen zegt: “Ik weet, dat er een werk voor de mensen moet worden gedaan, anders zullen velen niet voorbereid zijn om het licht te ontvangen van de engel, die uit de hemel is gezonden om de hele aarde met zijn heerlijkheid te verlichten.” –*Testimonies to Ministers*, blz. 468-469. Een werk van de ervaring van Mozes in de woestijn is iets, dat we nodig hebben ter voorbereiding, omdat de wereld Jezus moet zien, niet de menselijke tussenpersoon.

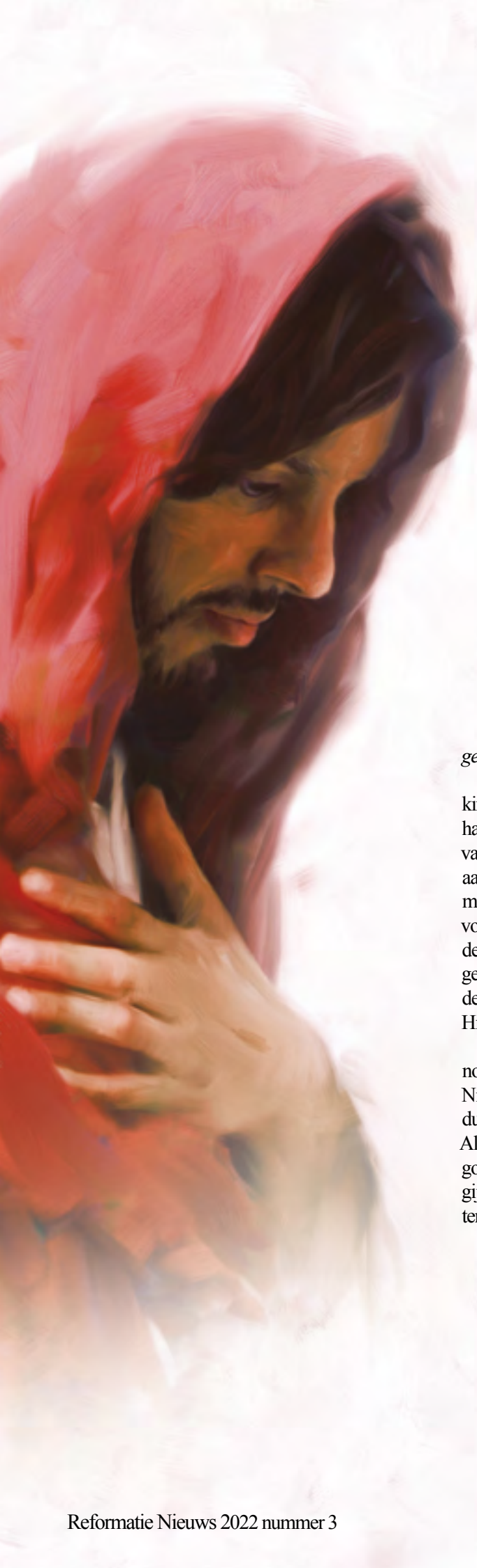
Hoe zal het leiderschap van de laatste boodschap aan deze wereld veranderen, als God eenmaal een volk heeft met dezelfde ervaring en hetzelfde karakter als Mozes? “Er zullen mensen onder ons zijn, die altijd het werk van God willen controleren, zelfs willen dicteren welke bewegingen zullen worden gemaakt, wanneer **het werk doorgaat onder leiding van de engel, die zich bij de derde engel voegt** in de boodschap, die aan de wereld moet worden gegeven. God zal manieren en middelen gebruiken, waardoor zal worden gezien, dat Hij de teugels in Zijn eigen handen neemt. De werkers zullen verrast zijn door de eenvoudige middelen, die Hij zal gebruiken om Zijn werk van gerechtigheid tot stand te brengen en te vervolmaken.” –*Testimonies to Ministers*, blz. 300. Zijn we klaar om de teugels los te laten

en God alle bewegingen te laten beheersen, zelfs als dat betekent, dat we de Rode Zee in moeten lopen? Hoe cruciaal voor ons is de ervaring van de herder Mozes in plaats van de grote man in Egypte!

Deze wilderniservaring is zo krachtig dat, wanneer het de controle over het werk van de derde engel overneemt, het een beweging wordt genoemd, die de laatste boodschap geeft aan deze door zonde vervloekte wereld en een volk voorbereidt op de eeuwigheid met de Opperherder.

“Vandaar de **beweging, die symbolisch wordt voorgesteld door de engel, die uit de hemel nederdaalt**, de aarde verlicht met zijn lichtglans en met luider stem roept om de zonden van Babylon te verkondigen. In deze boodschap wordt de oproep ‘Ga uit van haar, mijn volk’ uitgesproken. Deze aankondigingen vormen samen met de boodschap van de derde engel de laatste waarschuwingsboodschap, die aan de bewoners van de aarde zal worden gebracht.” –*De Grote Strijd*, blz. 559.

Omdat we al zo lang in een Egyptische omgeving leven, kunnen we niet automatisch klaar zijn voor het laatste werk, dat God voor ons heeft. Er is het wildernisonderwijs, dat eerst moet komen. En uit dit werk blijkt duidelijk, dat deze boodschap van de andere engel een voorbereiding inhoudt in diezelfde wildernis, voordat we het eigenlijke werk kunnen doen. “Een andere engel verenigt zijn stem met de derde engel, en de aarde wordt verlicht met haar heerlijkheid... Laat mij u vragen: Wat doet u om u op dit werk voor te bereiden? Bouwt u mee voor de eeuwigheid? U moet bedenken, dat deze engel de mensen vertegenwoordigt, die deze boodschap aan de wereld moet geven. **Behoort u tot dat volk?**” –*The Review and Herald*, 18 augustus 1885.



De grootste onder stervelingen

door Radu Ionita

“Want u is uit genade gegeven in de zaak van Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden” (Filippenzen 1:29).

Elke ware gelovige kan genieten van prachtige voorrechten! Om de kinderen van de Allerhoogste te zijn, om onze namen in de palmen van Zijn handen geschreven te hebben, om verlost en vergeven te worden door het bloed van de Schepper, om voorbestemd te zijn tot een leven, dat wordt afgemeten aan het leven van God - wat meer kan men verlangen? We zijn inderdaad de meest bevoorrechte burgers van het universum! U, mijn beste lezer, u bent het voorwerp van de grootste zorg en sympathie van uw hemelse Vader, alsof u de enige mens op deze aarde bent, want “de ziel die zichzelf aan Christus heeft gegeven, is kostbaarder in Zijn ogen dan de hele wereld. De Heiland zou door de kweeling van Golgotha zijn gegaan om iemand in Zijn koninkrijk te redden. Hij zal nooit iemand in de steek laten, voor wie Hij is gestorven.” En dat ben jij!

Voor u en voor mij zijn alle beloften, die de Heer heeft gedaan! Hij slaapt nooit, hij wordt nooit moe; dag in dag uit werkt Hij voor Zijn geliefde kinderen. Niets kan hen schaden zonder Zijn toestemming! 'Aan uw zijden zullen er duizend vallen, en tienduizend aan uw rechterhand; tot u zal het niet naderen. Alleen zult gij het met uw ogen aanschouwen; en gij zult de vergelding der goddelozen zien. Want Gij, Heere! Zijt mijn Toevlucht! De Allerhoogste hebt gij gesteld tot uw Vertrek. U zal geen kwaad wedervaren, en geen plaag zal uw tent naderen. (Psalm 91:7-10).

We moeten het erover eens zijn, dat we dit deel van Gods beloften en handelingen voor/met ons leuk vinden! Ik neem aan, dat we allemaal enkele favoriete passages in het Heilige Woord van God hebben. Degenen, die vertellen over gebeurtenissen, zoals toen de engel van God in één nacht een heel leger van 185.000 soldaten vernietigde, om Zijn belofte aan Zijn geliefde volk na te komen (2 Koningen 19); of de ironische manier waarop de Heer Elisa reddde van Dothan en de verblinde Syrische legers bespote, totdat ze vastzaten in Samaria. (2 Koningen 6.) Ervaringen, zoals deze, geven ons de rust en zekerheid om tot de koninklijke familie hierboven te behoren! Ja, we houden ervan om zo'n Almachtige God te hebben, en te weten hoe dicht Hij bij ons is op elk moment!

De voorloper van Christus

Maar er rijst een vraag: Doelen de beloften van de Heer erop, dat het trouwe kind van God nooit zal worden geroepen om te lijden? We lezen, dat 'U zal geen kwaad wedervaren, en geen plaag zal uw tent naderen' (Psalm 91:10). Betekent dit, dat we geroepen zijn voor een zoete, aangename reis naar de hemel, waarbij we elke beproeving, elke moeilijkheid, elke uitdaging vermijden? Zullen we nooit vreselijke uren van wanhoop doormaken? Is dit wat de Heer ons leert in Zijn Woord?

U kunt het ermee eens zijn, dat het antwoord is ... NEEN, helemaal niet!

Laten we eens kijken naar het leven van een van de meest vooraanstaande dienaren van de Heer: Johannes de Doper, die werd geroepen voor een speciale, plechtige opdracht. Zelfs vóór zijn geboorte stond hij onder de speciale zorg van God. In Zijn voorzienigheid koos de Heer een God vrezend echtpaar, - Zacharias, een priester, en zijn vrouw, Elisabeth, om de ouders te zijn van deze voorloper van de Messias. Trouw aan God en een heilig leven leidend ontvingen de bejaarde ouders

van Johannes het nieuws, dat ze een langverwachte zoon zouden hebben. De eerste van de hemelse engelen: 'Ik ben Gabriël, die voor God sta' (Lukas 1:19) was gestuurd om aan Zacharias de blijde tijding van het komende kind te verkondigen. En vanaf zijn allereerste dagen op aarde vergezelde de Heer hem op zo'n gezegende manier! Zijn trouwe ouders leerden hem gehoorzaamheid.

'En het kindeke groeide op, en werd gesterkt in de geest, en was in de woestijnen, tot de dag van zijn vertoning aan Israël' (Lukas 1:80).

In plaats van naar de scholen van de rabbijnen van zijn tijd te gaan, om door mannen te worden onderwezen, hoe de Schrift uit te leggen en zichzelf zo ongeschikt te maken voor zijn heilige opdracht, koos Johannes liever "Maar het was zijn keuze de genietingen en de overdaad van het leven op te geven voor de strenge discipline van de wildernis. Hier werkte zijn omgeving mee tot het vormen van gewoonten van eenvoud en zelfverloochening. Zonder door het rumoer der wereld te worden gestoord, kon hij hier de lessen van de natuur, van de openbaring en van de Voorzienigheid bestuderen. De woorden van de engel tot Zacharias zijn dikwijls aan Johannes herhaald door zijn godvrezende ouders. Vanaf zijn kinderjaren was zijn zending hem voor ogen gehouden, en hij had het heilig pand aanvaard." – *De Wens der Eeuwen*, blz. 73.

"Maar het leven van Johannes werd niet in ledigheid, in ascetische somberheid of in zelfzuchtige afzondering doorgebracht. Van tijd tot tijd ging hij uit om zich onder de mensen te begeven, en hij was steeds belangstellend voor wat er in de wereld gebeurde. Vanuit zijn rustige schuilplaats zag hij toe, hoe de gebeurtenissen zich ontwikkelden. Met een inzicht, dat verlicht was door de Heilige Geest, bestudeerde hij de karakters der mensen, opdat hij zou weten, hoe hij hen met een boodschap van de hemel

kon bereiken. De last van zijn zending drukte op hem. In de eenzaamheid, door overdenking en gebed, trachtte hij zijn ziel tot het levenswerk, dat voor hem lag, aan te gorden." – *De Wens der Eeuwen*, blz. 73-74.

En toen de tijd daar was, werd er een stem gehoord in de woestijn. Met een hart vol liefde voor zondaars, riep Johannes zijn toehoorders ernstig op tot een echte verandering. 'En zeggende: Bekeert u; want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen' (Matthéüs 3:2). Onder de invloed van de Heilige Geest, die hem vergezelde, waren de menigten diep onder de indruk en verlangden ze naar onderricht. Johannes de Doper legde trouw uit, dat op ware bekering de vruchten van bekering volgden. Zijn jaren van eenzaamheid met God in de woestijn gaven hem een waar gevoel van zijn onvermogen om in zijn eentje aan Gods eisen te voldoen. Hij was streng in zijn werk en verlangde vurig naar de redding van zijn volk.

Toen de Farizeeën en priesters opportunistisch probeerden gedoopt te worden zonder begrip van hun werkelijke toestand en zonder een verlangen naar een heilig leven, berispte de Doper hen scherp: 'Gij adderengebroedsels, wie heeft u aangewezen te vluchten van de toekomende toorn? Brengt dan vruchten voort der bekering waardig; en begint niet te zeggen bij uzelf: Wij hebben Abraham tot vader' (Lukas 3:7-8).

"Zo bracht de Doper Gods boodschap aan Israël. Velen gaven acht op hetgeen hij hun leerde. Velen offerden alles op om te kunnen gehoorzamen. Menigten volgden deze nieuwe leraar van plaats tot plaats, en niet weinigen koesterden de hoop, dat hij de Messias zou zijn. Maar wanneer Johannes zag, dat de mensen zich tot hem wendden, nam hij elke gelegenheid te baat om hun geloof te richten op Hem, Die te komen stond." – *De Wens der Eeuwen*, blz. 79.

Onbaatzuchtigheid

Het succes en de populariteit van Johannes de Doper deed zijn dierbare ziel geen kwaad. Hij kende God echt en vond daarom geen plaats voor ijdelheid van zichzelf. Toen hem naar zichzelf werd gevraagd, wees hij altijd naar de Enige, naar de komende Heiland, wiens schoenen hij niet waard was om te dragen. Toen Jezus tot hem kwam om Zich te laten dopen, herkende hij in Hem de zuiverheid en heiligheid van de Messias en verklaarde getrouw: 'Ziet, het Lam Gods!' (Johannes 1:36). Hij leefde voor God. Zijn enige doel in het leven was, dat Israël gered zou worden, en 'opdat Hij aan Israël zou geopenbaard worden' (Johannes 1:31).

Misschien wel de meest briljante eigenschap van Johannes' karakter is zijn zelfverloochening, wat zijn oprechte band met de Almachtige aantoonde. Hij was dit uit het oog verloren, omdat de schoonheid van Zijn Meester voortdurend in zijn hart leefde. Toen zijn eigen discipelen tot jaloezie verleid werden, verklaarde hij eenvoudig: 'Hij moet wassen, maar ik minder worden' (Johannes 3:30). Dezelfde onbaatzuchtige geest, die de hele hemel beweegt, inspireerde dit nobele kind van God. Hij beschouwde zichzelf niet anders dan een stem. 'Hij zeide: Ik ben de stem des roependen in de woestijn: Maakt de weg des Heeren recht, gelijk Jesaja, de profeet, gesproken heeft' (Johannes 1:23).

Zonder de mogelijke gevolgen voor hemzelf in overweging te nemen, stonden Johannes' hart en stem resoluut tegen de zonde en leidde hij zondaars naar de troon van genade voor berouw en hervorming. Tot de overspelige koning van de natie richtte hij getrouwe boodschappen van terechtwijzing en vurige oproepen tot bekering, en de koning wist, dat de profeet gelijk had. Ondanks zijn onwankelbare trouw aan God en zijn moedige, onbevleete bediening, werd Johannes de Doper in de gevangenis geworpen.

Wat kunnen we zeggen over zo'n trouwe rentmeester van de Heer? Stond hij niet onder de bescherming van de Allerhoogste? Welke kracht zou hem kunnen schaden of zelfs raken, wanneer de hand van de Oneindige op hem rustte? Zoals de apostel Paulus zei: 'Zo God voor ons is, wie zal tegen ons' (Reformatie Nieuws 2022 nummer 3

zijn?' (Romeinen 8:31). Inderdaad, 'De Naam des Heeren is een Sterke Toren; de rechtvaardige zal daarheen lopen, en in een Hoog Vertrek gesteld worden' (Spreuken 18:10).

Maar we zien, dat de trouwe dienaar van de Heer niet, zoals David, werd bevrijd uit de hand van een slechte koning, noch werd hij, zoals Daniël, verlost uit een leeuwenkuil. In de donkere, vochtige gevangenis, waarin Johannes de Doper werd geworpen, werd geen engel gestuurd voor bevrijding, zoals later gebeurde in het geval van Petrus. De Heer leek Zijn toegewijde werker niet te redden, zoals Hij deed voor de drie jonge mannen in de Babylonische oven!

Natuurlijk zijn er enkele vragen die kunnen opkomen: Waarom niet? Worden de dienaren van de Heer niet altijd beschermd? Of kunnen zij geroepen worden om op dezelfde manier te lijden als degenen, die ontrouw zijn?

Leren van zijn lijden

Door de opmerkelijke ervaring van Johannes de Doper leert de Heer ons, dat Zijn discipelen niet gespaard blijven van lijden. Het is waar, dat de Heer er geen behagen in schept Zijn kinderen te laten lijden! En Hij staat niet toe, dat er een druppel lijden meer wordt uitgestort dan Hij in Zijn oneindige wijsheid kan gebruiken voor hun welzijn en voor de vervulling van Zijn plannen.

Vreselijk waren de lange dagen van gevangenschap voor Johannes de Doper. "Het leven van Johannes was een leven van werkzame arbeid geweest, en de somberheid en ledigheid van zijn leven in de gevangenis drukten zwaar op hem. Toen week na week voorbijging, en er geen verandering in zijn toestand kwam, bekropen hem moedeloosheid en twijfel." –*De Wens der Eeuwen*, blz. 174.

Zelfs een man van geloof als Johannes de Doper, die door Jezus werd beschouwd als de grootste geboren uit de vrouw (Lukas 7:28), bereikte een punt in zijn leven, waarop twijfel en moedeloosheid hem overvielen. Hoe zit het met ons? Het is duidelijk, dat er tijden zullen komen, waarin we soortgelijke, teleurstellende ervaringen zullen moeten doormaken. Daarom wordt de beproeving van Johannes een kostbare les en bemoediging voor ons.

Helpen onze trouwe vrienden ons onder zulke omstandigheden, of kan het

gebeuren, dat ze de beproeving soms nog moeilijker maken? "Zijn (Johannes') discipelen lieten hem niet in de steek. Hun was toegang tot de gevangenis verleend, en ze berichtten hem over het werk van Jezus en vertelden, hoe de mensen naar Hem samenstroonden. Maar ze vroegen zich af, waarom deze nieuwe leraar, als Hij de Messias was, niets deed om Johannes te bevrijden. Hoe kon Hij het toestaan, dat Zijn getrouwe voorloper beroofd werd van zijn vrijheid en misschien zelfs van het leven?" –*De Wens der Eeuwen*, blz. 174.

Het is belangrijk dat we nadenken over de invloed, die onze vrienden op ons hart kunnen uitoefenen, als we onder druk staan. De Inspiratie legt uit:

"Deze vragen misten hun uitwerking niet. Twijfel, die anders nooit gerezen zou zijn, werd nu aan Johannes opgedrongen. Satan verheugde zich, toen hij de woorden van de discipelen hoorde en toen hij zag, hoe zij de ziel van de boodschapper des Heren verwondden. O hoe dikwijls blijken zij, die denken, dat ze vrienden zijn van een goed mens en e maar verlangen hem hun trouw te betonen, zijn gevaarlijkste vijanden te zijn! Hoe dikwijls gebeurt het niet, dat hun woorden, in plaats van zijn geloof te versterken, hem terneerdrukken en ontmoedigen!" –*De Wens der Eeuwen*, blz. 174-175.

"Dit alles scheen de profeet uit de woestijn een geheimenis te zijn, die hij niet kon vatten." –*De Wens der Eeuwen*, blz. 175. Moge de Heere ons helpen speciale aandacht te geven aan deze geïnspireerde woorden over de ongeziene strijd rond een kind van God: "Er waren uren, dat **influisteringen van boze geesten zijn geest kwelden en de schaduw van een verschrikkelijke angst hem bekreep**. Zou het kunnen zijn, dat de langverwachte Verlosser nog niet verschenen was? Maar wat betekende dan de boodschap, waarvoor hij zich ingespannen had om te brengen? Johannes was bitter teleurgesteld over het resultaat van zijn opdracht... Was dat dan tevergeefs geweest?" –*De Wens der Eeuwen*, blz. 175-176.

Het is belangrijk voor ons om dit deel van de psychologische oorlogvoering tussen goed en kwaad te begrijpen, om het "fluisteren van demonen" te onderscheiden, terwijl we onze geest martelen. Alle kinderen van God zijn



geroepen om op de een of andere manier door zo'n ervaring heen te gaan. Onze vijand heeft de menselijke geest duizenden jaren bestudeerd en is erin geslaagd deze goed te kennen. (Zie *Medical Ministry*, blz. 111).

Teleurstelling, twijfel, onvervulde verwachtingen zijn ons lot en de vijand weet ze op de meest efficiënte manier tegen ons op te zetten. Binnenkort, in de laatste dagen van de proeftijd, zullen de ontmoediging, de depressie, de angst om al onze zonden niet vergeven te hebben, de lasten bijna ondraaglijk maken. We danken God voor Johannes de Doper, een voorbeeld en een bemoediging voor ons, dat we door geloof in de Verlosser, Hem kennende en hebbende, mogen zegevieren, zoals hij was!

Hoop vinden

Wat moet een discipel van Christus, een kind van God, doen onder zo'n beproeving? Waar te gaan? Aan wie te vragen? Hoe waarheid van bedrog te onderscheiden? We zijn onze hemelse Vader dankbaar voor het schitterende voorbeeld van Johannes de Doper! Hij deed het meest verstandige, wat mogelijk was! Hij wendde zich tot Jezus voor antwoorden! Hij vroeg Kajafas of de Sadduceeën niet, of Jezus de Messias was. Op basis van zijn eerdere ervaringen met God en alle bewijzen, die de Heer hem had gegeven over Jezus' Messiasschap, koos hij de kant van het geloof!

"Johannes wilde zijn twijfel en angst niet met zijn metgezellen bespreken. Hij besloot een boodschap met een vraag aan Jezus te zenden." –*De Wens der Eeuwen*, blz. 176. 'En Johannes, zekere twee van zijn discipelen tot zich geroepen hebbende, zond hen tot

Jezus, zeggende: Zijt Gij Degene, Die komen zou, of verwachten wij een ander?' (Lukas 7:19). Gracieuus kwam het antwoord. 'Dat de blinden ziende worden, de kreupelen wandelen, de melaatsen gereinigd worden, de doven horen, de doden opgewekt worden, de armen het Evangelie verkondigd wordt' (Lukas 7:22).

Dat antwoord was meer dan voldoende voor de profeet. Dezelfde Geest van God, die in de werken en leringen van Jezus werd geopenbaard, maakte indruk op Johannes. In het rapport van zijn discipelen herkende hij de goddelijke handtekening en was tevreden. Zijn angsten waren tot zwijgen gebracht. "Alleen in de eenzaamheid van de cel, terwijl hij zag, waarheen zijn weg, evenals die van zijn Meester voerde, aanvaardde Johannes, wat hem werd opgelegd, gemeenschap met Christus in het lijden. Gezanten van de hemel brachten hem naar het graf. De gevallen en niet-gevallen wezens van het heelal hadden gezien, hoe zijn leven getuigenis had gedragen van een onbaatzuchtig dienen." –*Karaktervorming*, blz. 157.

"Hij begreep de aard van het werk van Christus nu veel beter, en gaf zich over aan God voor leven of voor dood, wat ook maar het best de belangen van de zaak, die hij liefhad, zou kunnen dienen." –*De Wens der Eeuwen*, blz. 178.

In de Voorzienigheid van God werd besloten, dat de dood van Johannes de Doper de belangen van het hemelse Koninkrijk beter zou dienen. De trouw van Johannes, zijn oprechtheid, zijn integriteit, zijn niet-aflatende dienst werden op een wrede en totaal onrechtvaardige manier "betaald": het zwaard van Herodes' soldaat hakte zijn

hoofd af. Het is niet gemakkelijk om zo'n voorzienigheid te begrijpen. We weten door geloof, dat 'alle dingen medewerken ten goede' (Romeinen 8:28), en in het leven van Johannes is het hetzelfde geweest.

"Het werd Satan toegestaan om het leven van Gods boodschapper hier op aarde te verkorten; maar het leven dat 'is verborgen met Christus in God', kon de verwoester niet bereiken. (Kolossensen 3:3). Hij verheugde zich erover, dat hij smart over Christus had gebracht, maar hij was er niet in geslaagd Johannes te overwinnen. De dood zelf plaatste hem in feite voor altijd buiten het bereik van de verzoeking." –*De Wens der Eeuwen*, blz. 184-185.

In deze oorlogvoering, de rustdagen in de gevangenis, voorafgaand aan zijn executie, 'had Johannes altijd het gezelschap van hemelse engelen, die hem de profetieën aangaande Christus verklaarden en de kostbare beloften van de Schrift. Zij waren hem tot steun, zoals ze de steun zouden zijn van Gods volk gedurende de eeuwen, die nog zouden komen." –*De Wens der Eeuwen*, blz. 185.

Een troost voor anderen

Ja, er zijn enkelen van Gods dierbare kinderen met wie Hij op deze vreemde, onaangename manier zou kunnen omgaan zonder hen tijdens de beproeving te verliezen! En deze ervaringen werden een regen van zegeningen voor andere generaties martelaren, die geroepen waren om voor hun Meester te lijden.

"En in alle geslachten, die sindsdien zijn voorbijgegaan, werden lijdende zielen geschraagd door het getuigenis van het leven van Johannes. In de gevangenis, op het schavot, op



de brandstapel werden tijdens de duistere eeuwen mannen en vrouwen gesterkt door de herinnering aan hem van wie Jezus heeft gezegd: ‘Onder hen, die uit vrouwen geboren zijn, is er niemand opgestaan, groter dan Johannes de Doper’ (Matthéüs 11:11.” – *Karaktervorming*, blz. 157.

“In het uur van de grootste nood, wanneer ontmoediging de ziel zou overweldigen, is het dan dat het waakzame oog van Jezus ziet, dat we Zijn hulp nodig hebben. Het uur van de noodzaak van de mens is het uur van Gods gelegenheid. Wanneer alle menselijke steun faalt, dan komt Jezus ons te hulp, en Zijn aanwezigheid verdrijft de duisternis en verheft de wolk van somberheid.” – *Testimonies for the Church*, vol. 4, blz. 530.

Zo zullen we allemaal geholpen worden om de beproeving zegevierend te doorstaan! In de dood, zoals Johannes de Doper, of in het leven zoals Daniël in de leeuwenkuil, zullen we Jezus hebben. En dat is voor ons voldoende. Dit is een onderdeel van het goddelijke zuiveringsproces, waar de Heer al Zijn geliefde discipelen doorheen laat gaan. Aan het einde zullen we de heerlijkheid van Zijn gezicht nog briljanter weerspiegelen!

De Heer weet, hoe belangrijk dit

proces is voor de verandering, die Hij in ons leven wil toeschrijven, maar ook in het helpen en aanmoedigen van anderen, door ons voorbeeld. Daarom is dit proces is niet voorbehouden aan slechts enkelen van Gods kinderen, maar aan allen.

“Allen, die Christus volgen, zullen de kroon van het offer dragen. Stellig zullen zij verkeerd begrepen worden door zelfzuchtige mensen en ze zullen het doelwit worden voor de heftige aanvallen van Satan. Juist om dit beginsel van zelfopoffering te vernietigen, is zijn koninkrijk opgericht, en hij zal ertegen strijden overal, waar het zich openbaart.” – *De Wens der Eeuwen*, blz. 184.

Bij het voorbereiden van de weg voor de eerste komst van de Heer, is Johannes de Doper een symbool voor degenen, die geroepen zijn om de weg voor Zijn tweede komst voor te bereiden, het gaat nu om ons. Wat was het geheim van Johannes’ weerstand, van zijn succes? Hoe kon hij door de duisternis van twijfel, angst, depressie gaan en zelfs de dood onder ogen zien? Hij wendde zich voortdurend tot de fontein van kracht en licht. “Onder de leiding van de goddelijke Geest bestudeerde hij de boekrollen van de profeten. Overdag en 's nachts was Christus zijn studie, zijn overdenking, totdat geest, hart en ziel vervuld waren met het heerlijke visioen. Hij keek naar de Koning in Zijn schoonheid, en het ik werd uit het oog verloren.” – *Conflict and Courage*, blz. 272.

Deze gelovige man toonde aan de wereld de kracht, die ware godsdienst de mens schenkt. De manier, waarop hij God kende, werd het fundament van zijn overwinning op zichzelf, met al zijn zwakheden, en tegen de machten van de duisternis. Het lijden en de dood van de Doper werpen een prachtig licht op zijn leven, zijn liefde en zijn toewijding. En dit zal gebeuren met alle kinderen van God, die nu God op dezelfde manier kennen en liefhebben!

Keer op keer zal de kracht van Gods liefde oneindig blijken, veel sterker dan

de macht van Satans boosaardigheid, haat en vervolging. Zoals onze Meester is geroepen om te lijden, zo zullen Zijn geliefde discipelen ook worden geroepen om te lijden! Dit is de hoogste eer, waartoe de Heer ons kan roepen. “En van alle gaven, die de Hemel de mens kan geven, is de **gemeenschap met Christus in Zijn lijden het belangrijkste pand en de hoogste eer.**” – *De Wens der Eeuwen*, blz. 185.

Laten we daarom ons verheugen, want ‘Zalig zijt gij, als u de mensen smaden, en vervolgen, en liegende alle kwaad tegen u spreken, om Mij nentwil. Verblijdt en verheugt u; want uw loon is groot in de hemelen; want alzo hebben zij vervolgd de profeten, die vóór u geweest zijn’ (Matthéüs 5:11-12).

En op een dag, wanneer de verlost en Zijn aangezicht zullen zien, wanneer alle beproevingen en lijden voorbij zullen zijn, zullen ze beseffen, dat dat pad het beste voor hun voeten is geweest. “**God leidt Zijn kinderen nooit anders, dan ze geleid zouden willen worden,** wanneer ze vanaf het begin de uitkomst zouden kunnen zien en het heerlijke doel zouden kunnen onderscheiden, dat zij als Zijn mede-arbeiders ten uitvoer brengen. Noch Henoah, die opgenomen werd in de hemel, noch Elia, die is opgevaren in een wagen van vuur, was groter of werd meer geëerd dan Johannes de Doper, die geheel alleen in de kerker stierf.” – *De Wens der Eeuwen*, blz. 185.

Ze zullen de heerlijkheid van Gods bedoelingen en plannen zien. Ze zullen de wijsheid en de liefde zien achter elke traan, die is vergoten en elk leed, dat het hart heeft ondergaan. En zij zullen de naam van het Lam loven voor de schoonheid van Zijn heerlijkheid.

Onder hen, beste lezer, hebt u uw plek. Pak de hand van de Almachtige vast en wandel vol vertrouwen in Zijn gemeenschap. Spoedig zal de nacht van beproevingen voorbij zijn en zal Hij Zelf u kronen in Zijn koninklijke familie!



door Barbara Montrose

Het geloof van een visser van mensen

De verandering van Petrus

Een profetie over zoekers naar zielen

“Ziet, Ik zal zenden tot veel vissers, spreekt de Heere, die zullen hen vissen; en daarna zal Ik zenden tot veel jagers, die zullen hen jagen, van op elke berg, en van op elke heuvel, ja, uit de kloven der steenrotsen” (Jeremia 16:16).

Dit is een prachtige profetie en belofte, die kan worden toegepast in de laatste dagen van de geschiedenis van de aarde. De God des hemels roept geestelijke vissers op om de evangelieboodschap te delen, en het net uit te werpen in de

diepten van een donkere oceaan, een zee van verwarde mensen. Hij roept degenen op, die hen ijverig zullen zoeken, zoals Job de behoeftigen opzoekt, zodat hij hen kon helpen. (Job 29:16.)

Aanschouw de kracht van de Schepper

Toen Jezus Christus op aarde was als de Zoon des mensen, had Hij een interessante ontmoeting met een visser genaamd Simon Petrus.

‘En het geschiedde, toen de schare op Hem aandrong om het Woord Gods te

horen, dat Hij (Jezus) stond bij het meer Gennésareth. En Hij zag twee schepen aan de oever van het meer liggende, en de vissers waren daaruit gegaan, en spoelden de netten. En Hij ging in een van die schepen, dat van Simon was, en bad hem, dat hij een weinig van het land afstak; en neerzittende, leerde Hij de scharen uit het schip. En toen Hij afliet van spreken, zeide Hij tot Simon: Steek af naar de diepte; en werp uw netten uit om te vangen. En Simon antwoordde en zeide tot Hem: Meester, wij hebben de gehele nacht over gearbeid, niet

ngevangen; doch op Uw woord zal ik het net uitwerpen. En toen zij dat gedaan hadden, besloten zij een grote menigte vissen, en hun net scheurde. En zij wenkten hun medegenoten, die in het andere schip waren, dat zij hen zouden komen helpen. En zij kwamen en vulden de beide schepen, zodat zij bijna zonken. En Simon Petrus dat ziende, viel neer aan de knieën van Jezus, zeggende: Heere, ga uit van mij; want ik ben een zondig mens. Want verbaasdheid had hem bevangen, en allen, die met hem waren, over de vangst der vissen, die zij gevangen hadden. En evenzo Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeus, die medegenoten van Simon waren. En Jezus zeide tot Simon: **Vrees niet; van nu aan zult gij mensen vangen.** En toen zij de schepen aan land gestuurd hadden, verlieten zij alles en volgden Hem' (Lukas 5:1-11).

Hebt u ooit uw best proberen te doen voor iets, waar u normaal gesproken goed in was, om er vervolgens achter te komen dat het deze keer niet werkte? Zo voelde Petrus zich. Hij was een ervaren visser, maar deze keer was hij tot zijn grote teleurstelling die nacht niet geslaagd. Op een moment dat het geen zin had om het visnet weer in het water te laten vallen, gehoorzaamde hij het bevel van Jezus om precies dat te doen.

Zijn gehoorzaamheid aan het woord van de Heer werd rijkelijk beloond. Het ongewoon grote aantal vissen scheurde het net, en door het enorme gewicht werd het schip zo zwaar, dat het begon te zinken.

Dit verbazende moment raakte het hart van Petrus diep. Plotseling beseftte hij, dat hij oog in oog stond met de ontzagwekkende kracht van de Schepper van hemel, aarde, zee en fonteinen van water.

Wanneer dat een persoon overkomt, komt het besef: "Hoe onwaardig ben ik om voor de levende God te verschijnen! Hoeveel van mijn eigen onvolkomenheden, gebreken, zonden en ongerechtigheden staan plotseling voor mijn ogen!"

Petrus was niet de enige, die hierdoor werd getroffen. Zijn metgezellen waren dat ook. Jezus, in Zijn grote mededogen, gaf toen de tedere geruststelling: 'Vrees niet'. Maar toen werd een geweldige kans beloofd, dat zij van nu aan mensen zouden vangen, met andere woorden, Reformatie Nieuws 2022 nummer 3

kostbare zielen winnen voor het koninkrijk der hemelen.

Matthéüs schrijft het op als 'Volgt Mij na, en Ik zal u vissers der mensen maken' (Matthéüs 4:19).

Markus schrijft: 'En Jezus zeide tot hen: Volgt Mij na, en Ik zal maken, dat gij vissers der mensen zult worden' (Markus 1:17).

Met andere woorden, dezelfde goddelijke kracht, die de enorme overvloed vissen in het net had gestuurd, zou een creatieve kracht zijn in deze discipelen om zielen naar de Meester van aarde, zee en lucht, de Verlosser van de wereld, te trekken.

Verder bewijs van de kracht van Christus: Macht over ziekten en storm

Bij een latere gelegenheid, 'En Jezus gekomen zijnde in het huis van Petrus, zag de moeder van zijn vrouw te bed liggen, hebbende koorts. En Hij raakte haar hand aan, en de koorts verliet haar; en zij stond op en diende hen' (Matthéüs 8:14-15).

Een andere keer, op een stormachtige nacht toen de discipelen aan het vissen waren, 'en het schip was nu midden in de zee, zijnde in nood van de baren; want de wind was hun tegen. Maar in de vierde nachtwake kwam Jezus af tot hen, wandelende op de zee. En de discipelen ziende Hem op de zee wandelen, werden ontroerd, zeggende: Het is een spooksel! En zij schreeuwden van vrees. Maar terstond sprak Jezus hen aan, zeggende: Weest goedsmoeds, Ik ben het, vreest niet. En Petrus antwoordde Hem, en zeide: Heere! Indien Gij het zijt, zo gebied mij tot U te komen op het water. En Hij zeide: Kom. En **Petrus klom neer van het chip, en wandelde op het water om tot Jezus te komen**' (Matthéüs 14:24-29).

Hier deed Petrus letterlijk het onmogelijke. De meesten van ons zijn bekend met het volgende deel van het verhaal, toen Petrus door menselijke trots begon te zinken. Hij riep toen tot Jezus, die onmiddellijk Zijn hand uitstak om hem te redden. Wat leren we hiervan?

"Wanneer de stormen van de verzoeking zich samenvakken en de felle bliksemstralen flitsen, en de golven over ons heenslaan, vechten we alleen tegen de storm, en vergeten, dat er Eén is, die ons helpen kan. We vertrouwen op eigen kracht tot de hoop verloren is

en wij op het punt staan om te komen. Dan denken we aan Jezus, en indien wij Hem aanroepen om ons te redden, zullen we niet tevergeefs roepen. **Terwijl Hij met droefheid ons ongelooft en ons zelfvertrouwen berispt, laat Hij nooit na ons de hulp te geven, die we nodig hebben.** Of we nu op het vasteland zijn of op zee, wanneer we de Heiland in ons hart hebben, behoeven we niet te vrezen. Een levend geloof in de Verlosser zal de levenszee vlak maken en ons verlossen uit gevaar op de manier, waarvan Hij weet, dat het de beste is." –*De Wens der Eeuwen*, blz. 285-286.

Terwijl hij volledig gefocust was op het aanschouwen van Jezus, was Petrus in staat iets te doen, dat de menselijke capaciteiten volledig te boven ging. Begrijpen wij echt de volheid van wat dat betekent? Wat zegt dit ons? 'De dingen, die onmogelijk zijn bij de mensen, zijn mogelijk bij God' (Lukas 18:27).

Controle over de natuur

'En toen zij (Christus en Zijn discipelen) te Kapernaüm ingekomen waren, gingen tot Petrus, die de didrachmen ontvingen, en zeiden: Uw Meester, betaalt Hij de didrachmen niet? Hij zeide: Ja. En toen hij in huis gekomen was, voorkwam hem Jezus, zeggende: Wat dunkt u, Simon! De koningen der aarde van wie nemen zij tolleren of schatting, van hun zonen of van de vreemden? Petrus zeide tot Hem: Van de vreemden. Jezus zeide tot hem: Zo zijn dan de zonen vrij. Maar opdat wij hun geen aanstoot geven, ga heen naar de zee, werp de angel uit en neem de eerste vis, die opkomt, en zijn mond geopend hebbende, zult gij een stater vinden; neem die, en geef hem aan hen voor Mij en u' (Matthéüs 17:24-27).

Hier was een ongemakkelijke situatie van schijnbare strijd tussen het tonen van respect voor de tempel door de vereiste belasting te betalen en het *erkennen* van Christus als een door God gezonden profeet. Petrus bood haastig aan, dat Jezus de belasting zou betalen om te laten zien, dat Hij meewerkte aan het bestaande systeem, hoewel priesters en profeten waren vrijgesteld van die belasting.

De Heer maakte van deze gelegenheid gebruik om Petrus een diepere les te leren. Vanwege Zijn verbinding met God was Jezus niet

echt verplicht om de tempelbelasting te betalen. Maar opdat Hij zou voldoen aan de haastige belofte, die Zijn onstuimige discipel zojuist had gedaan, bracht Jezus op wonderbaarlijke wijze een muntstuk in de mond van een vis in de zee en gaf hij opdracht die vis te vangen met de haak van Petrus. Zo openbaarde Hij, dat Hij zelfs meer was dan een profeet. Hier werd Zijn alwetende, almachtige macht over de schepping gedemonstreerd, nog een bewijs van Zijn goddelijkheid als de Zoon van God.

De verheerlijking

Een andere opmerkelijke gebeurtenis, dat Petrus meemaakte, was de verheerlijking van Jezus. 'En na zes dagen nam Jezus met Zich Petrus, en Jakobus en Johannes, en bracht hen op een hoge berg ter zijde alleen; en Hij werd voor hen van gedaante veranderd. En Zijn klederen werden blinkende, zeer wit als sneeuw; hoedanige geen voller op aarde zo wit maken kan. En van hen werd gezien Elia met Mozes, en zij spraken met Jezus. En Petrus antwoordende, zeide tot Jezus: Rabbi, het is goed, dat wij hier zijn, en laat ons drie tabernakelen maken; voor U één, en voor Mozes één, en voor Elia één. Want hij wist niet, wat hij zeide; want zij waren zeer bevreesd. En er kwam een wolk, die hen overschaduwde; en een stem kwam uit de wolk, zeggende: Deze is Mijn geliefde Zoon, hoort Hem. En haastig rondom ziende, zagen zij niemand meer, dan Jezus alleen bij zich' (Markus 9:2-8). Wat een eer was het om bij de drie te zijn om deze kostbare glimp van Christus in Zijn heerlijkheid te hebben! Een unieke gedenkwaardige gebeurtenis.

Een plechtige belofte zonder gebed

Petrus hield veel van zijn Heer en sprak vrijmoedig zijn bereidheid uit om voor Jezus te sterven.

'Toen zeide Jezus tot hen (de discipelen): Gij zult allen aan Mij geërgerd worden in deze nacht; want er is geschreven: Ik zal de Herder slaan, en de schapen der kudde zullen verstrooid worden. Maar nadat Ik zal opgestaan zijn, zal ik u voorgaan naar Galiléa. Doch Petrus antwoordende, zeide tot Hem: Al werden zij allen aan U geërgerd, ik zal nimmermeer geërgerd worden. Jezus zeide tot hem: Voorwaar, Ik zeg u, dat gij in deze zelfde nacht, eer de haan gekraaid zal hebben, Mij driemaal zult verloochenen. Petrus zeide tot Hem:

Al moest ik ook met U sterven, zo zal ik U geenszins verloochenen. Evenzo zeiden ook al de discipelen' (Matthéüs 26:31-35).

Toch was de afloop tragisch. Diezelfde nacht stortte de geestelijke kracht van Petrus in, vandaar de gebruikelijke uitdrukking: "uitgeput raken".

Waarom gebeurde dit?

'Toen ging Jezus met hen (de discipelen) in een plaats genaamd Gethsémané, en zeide tot de discipelen: Zit hier neer, totdat Ik heenga, en aldaar zal gebeden hebben. En met Zich nemende Petrus en de twee zonen van Zebedéüs, begon Hij droevig en zeer beangst te worden. Toen zeide Hij tot hen: Mijn ziel is geheel bedroefd tot de dood toe; blijft hier en waakt met Mij. En een weinig voortgegaan zijnde, viel Hij op Zijn aangezicht, biddende en zeggende: Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze drinkbeker van Mij voorbijgaan? Doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt. En **Hij kwam tot de discipelen, en vond hen slapende, en zeide tot Petrus: Kunt gij dan niet één uur met Mij waken? Waakt en bidt, opdat gij niet in verzoeking komt;** de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak' (Matthéüs 26:36-41).

Petrus, samen met de zonen van Zebedéüs, verzuimde te waken en te bidden op een kritiek moment, toen Jezus hun dat vroeg te doen. Hij wist, wat komen zou, maar hun zwakheid kende Hij.

Wat gebeurde er toen?

Toen een groep gewapende mannen kwam om Jezus die nacht te arresteren, was Petrus, die te slaperig was geweest om te bidden, moedig bereid om voor zijn Heer te vechten. Hij trok snel zijn zwaard ter verdediging van de Meester en hakte het oor van de dienaar van de hogepriester af. Toch kan het antwoord van Jezus op deze daad als een verrassing komen, toen de Heer verklaarde:

'Keer uw zwaard weer in zijn plaats; want allen, die het zwaard nemen, zullen door het zwaard vergaan. Of meent gij, dat Ik Mijn Vader nu niet kan bidden, en Hij zal meer dan twaalf legioenen engelen bij Mij stellen?' (Matthéüs 26:52-53).

Hier maakt Jezus duidelijk de onzichtbare bron van Zijn bescherming, een kostbare zegen, die ook beschikbaar is voor Zijn volgelingen. Begrijpen wij echt, zoals wij moeten, de diepe betekenis van de woorden: 'allen die het zwaard nemen, zullen door het zwaard vergaan'? Dat is geen uitspraak, die lichtvaardig

moet worden opgevat. Het is nogal plechtig. Onze Meester legt uit: 'Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld. Indien Mijn Koninkrijk van deze wereld ware, zo zouden Mijn dienaars gestreden hebben' (Johannes 18:36).

Tot allen, die burgers willen zijn van een koninkrijk, dat gebaseerd is op Gods wil doen op aarde, zoals in de hemel, zegt Jezus: 'Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Gij zult uw naaste liefhebben, en uw vijand zult gij haten. Maar Ik zeg u: Hebt uw vijanden lief, zegent ze, die u vervloeken; doet wel aan hen, die u haten, en bidt voor hen, die u geweld doen, en u vervolgen. Opdat gij kinderen moogt zijn van uw Vader, Die in de hemelen is; want Hij doet Zijn zoon opgaan over bozen en goeden, en regent over rechtvaardigen en onrechtvaardigen. Want indien gij liefhebt, die u liefhebben, wat loon hebt gij? Doen ook de tollenaars niet hetzelfde?' (Matthéüs 5:43-46)

'Maar hebt uw vijanden lief, en doet goed, en leent, zonder iets terug te hopen; en uw loon zal groot zijn, en gij zult kinderen van de Allerhoogste zijn; want Hij is goedertieren over ondankbaren en bozen' (Lukas 6:35).

Toen was er de tragische verloochening. Hij, die zo stoutmoedig was geweest om een zwaard te trekken om zijn Meester te verdedigen, bezweek bij de spottende stem van een gewone dienstmaagd. In het huis van de hogepriester, 'toen zij een vuur ontstoken hadden in het midden van de zaal, en zij te zamen neerzaten, zat Petrus in het midden van hen. En een zekere dienstmaagd, ziende hem bij het vuur zitten, en haar ogen op hem houdende, zeide: Ook deze was met Hem (Jezus). Maar hij verloochende Hem, zeggende: **Vrouw, ik ken Hem niet'** (Lukas 22:55-57).

De les leren

Petrus had gretig geluisterd naar de leringen van zijn Heer. Enthousiast dronk hij alle woorden van Christus in. Maar toen het beslissende uur kwam, dacht hij er toen aan? Wanneer zo'n uur tot ons komt, denken wij er dan aan?

Vergeeten is bezwijken voor teleurstellende, zelfs rampzalige, gevolgen, vooral in tijden van crisis. Later in zijn leven zou Petrus het proces van heiliging in de christelijke levenswandel laten zien: 'En gij, hiertoe ook alle naarstigheid toebrengende, voegt bij uw geloof deugd, bij de deugd kennis, en bij de kennis matigheid, en bij de matigheid lijdzaamheid, en bij

de lijdzaamheid godzaligheid, en bij de godzaligheid broederlijke liefde, en bij de broederlijke liefde liefde jegens allen. Want zo deze dingen bij u zijn, en in u overvloedig zijn, zij zullen u niet ledig noch onvruchtbaar laten in de kennis van onze Heere Jezus Christus. **Maar bij wie deze dingen niet zijn, die is blind, van verre niet ziende, hebbende vergeten de reiniging van zijn vorige zonden'** (2 Petrus 1:5-9). Telkens als wij vergeten, dat wij vergeven en gereinigd zijn van onze vorige zonden door de rechtvaardigende kracht van onze barmhartige Verlosser, zullen wij uiteindelijk de vrucht van de Heilige Geest missen, en zullen wij inderdaad van de ladder van Petrus vallen, het proces van heiliging. De discipel was in staat om dit zo goed uit te leggen, omdat hij zelf zijn eigen zwakheid zonder Christus had gezien, en toch, hij had berouw met heel zijn hart van zijn zonden. (Lukas 22:61-62; Johannes 21:15-17.)

Na Christus' opstanding

'Er waren te zamen Simon Petrus en Thomas, genaamd Didymus, en Nathánaël, die van Kana in Galiléa was, en de zonen van Zebedeus, en twee anderen van Zijn discipelen. Simon Petrus zeide tot hen: Ik ga vissen. Zij zeiden tot hem: Wij gaan ook met u. Zij gingen uit, en traden terstond in het schip; en in die nacht vingen zij niets. Maar toen het nu morgenstond geworden was, stond Jezus op de oever; doch de discipelen wisten niet, dat het Jezus was. Jezus dan zeide tot hen: Kinderkens, hebt gij niet enige toespijs? Zij antwoordden Hem: Neen. En Hij zeide tot hen: Werpt het net aan de rechterzijde van het schip, en gij zult vinden. Zij wierpen het dan, en konden het niet meer trekken vanwege de menigte der vissen. De discipel dan, dien Jezus liefhad, zeide tot Petrus: Het is de Heere! Simon Petrus dan, horende, dat het de Heere was, omgordde het opperkleed, (want hij was naakt), en wierp zichzelf in de zee' (Johannes 21:2-7). Hoeveel hield Petrus van zijn Heer? Het antwoord zien wij hier. Jezus voorzag in overvloed in Petrus' behoeften en de discipel sprong vreugdevol in het water om Hem te zien, maar niet zonder de eerbied om zichzelf vollediger te bedekken in de aanwezigheid van Degene van wie Hij wist, dat Hij de Zoon van God was. Wat een mooie ervaring, echt een onvergetelijk moment.

“Toen Petrus zei, dat hij zijn Heere
Reformatie Nieuws 2022 nummer 3

zou volgen in de gevangenis en in de dood, meende hij daarvan ieder woord; maar hij kende zichzelf niet. In zijn hart waren kwade elementen verborgen, waaraan door omstandigheden leven zou worden ingeblazen. Indien hij niet opmerkzaam werd gemaakt op dit gevaar, zou dit zijn eeuwige ondergang blijken te zijn. De Heiland zag eigenliefde en zelfverzekerdheid in hem, waardoor zelfs zijn liefde voor Christus zou worden overtroffen. Veel zwakheid, niet uitgeroeide zonde, zorgeloosheid van geest, opvliegendheid en roekeloosheid bij het zich begeven in de verzoeking, hadden zich in zijn leven geopenbaard. De ernstige waarschuwing van Christus was een oproep om zijn hart te doorzoeken. Petrus moest zichzelf wantrouwen en een dieper geloof hebben in Christus. Indien hij de waarschuwing nederig had aanvaard, dan zou hij een beroep hebben gedaan op de Herder der kudde om Zijn schapen te bewaren. **Toen hij op het Meer van Galilea bijna zonk, riep hij uit: 'Heere, red mij' (Matthéüs 14:30). Toen werd de hand van Christus uitgestrekt om zijn hand te grijpen. En indien hij nu tot Jezus geroepen zou hebben: Red mij van mijzelf, dan zou hij behouden zijn gebleven.**” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 591.

Hoe staat het met ons?

Als er tegenwoordig op zoveel manieren druk wordt uitgeoefend om ons geweten te schenden, herinneren en waarderen wij dan Gods overvloedige gaven voor ons, zoals de discipel Petrus deed? De barmhartigheid van Christus voor deze worstelende ziel strekt zich nu uit tot ieder van ons. Wij hoeven ons niet te vergissen. Net zoals toen Zijn hand zich uitstreckte als antwoord op de kreet van Petrus, toen hij begon te zinken, is hij ook uitgestrekt naar iedereen, die er nu met heel zijn hart naar op zoek is.

“Wanneer er moeilijkheden komen, hoe dikwijls zijn wij dan als Petrus! We zien op de golven, in plaats van onze ogen gericht te houden op de Heiland. Onze voeten glijden uit, en de gezwollen wateren bedekken onze ziel. Jezus gebod Petrus niet tot Hem te komen, opdat deze zou vergaan; Hij roept ons niet Hem te volgen en laat ons dan in de steek. 'Vrees niet,' zegt Hij, 'want Ik heb u verlost. Ik heb u bij uw naam

geroepen, gij zijt Mijn. Wanneer gij door het water trekt, ben Ik met u; gaat gij door rivieren, zij zullen u niet wegspoelen; als gij door het vuur gaat, zult gij niet verteren en zal de vlam u niet verbranden. Want Ik ben de Heere, uw God, de Heilige Israëls, uw Verlosser.’ (Jesaja 43:1-3).” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 327.

“Toen in de rechtszaal de verloochemende woorden waren gesproken; toen Petrus' liefde en trouw, ontwaakt onder de blik vol medelijden, liefde en smart van de Heiland, hem voortdreven naar de hof, waar Christus had geweend en gebeden; toen zijn tranen van bitter berouw vielen op de grond, nat gemaakt met de bloeddruppels van Zijn zielenstrijd, toen waren de woorden van de Heiland: 'Ik heb voor u gebeden. . . als gij eenmaal tot bekering gekomen zijt, versterk dan uw broederen' een plechtanker voor zijn ziel. Hoewel Christus Petrus' zonde voorzag, heeft Hij hem toch niet aan de wanhoop ten prooi gelaten.

Hoe dicht zou de duisternis om Petrus geweest zijn, indien de blik, die Jezus op hem wierp, gesproken had van veroordeling in plaats van medelijden, of wanneer in de voorzegging der zonde Hij niet van hoop had gesproken! Hoe diep zou dan de wanhoop geweest zijn van die gekwelde ziel! Wat zou hem in dat uur van angst en zelfverfoeiing hebben weerhouden dezelfde weg als Judas op te gaan?

Hij, die Zijn discipel de angst niet kon besparen, liet hem niet alleen in zijn bittere droefheid. **Zijn liefde eindigt nooit en vergaat nooit.**” –*Karaktervorming*, blz. 89.

Als de storm losbarst, laten wij dit altijd in gedachten houden! Amen!





door Liviu Tudoroiu

REN VOOR UW LEVEN!

De beschaving heeft de honger naar technologische prestaties vergroot. Onderzoek ingenieurs en mensen met vergelijkbare geautomatiseerde banen hebben van de wetenschap het nieuwe kompas van onze cultuur gemaakt. Alle segmenten van de samenleving worden op de een of andere manier geraakt. Als gevolg hiervan 'migreert' de wereld, ze verschuift steeds meer van de ouderwetse landelijke woonstijl naar de samengepakte woningen van de steden.

Als gevolg hiervan komen veel mensen massaal aan het werk op computers en kantoorwerk, op zoek naar hun comfortzone en het bereiken van de droom van welvaart. Hoe weinig zijn er, die nog steeds liefde hebben voor de natuur en de voorkeur geven aan een nederige levensstijl, op het land werken, genieten van tuinieren, kijken hoe de planten groeien en uiteindelijk de vrede hebben, die van God komt.

Landelijk wonen wordt steeds meer een mythe, omdat nieuwe technologieën

hebzucht vereisen en mensen persoonlijk uitnodigen/aanzetten om de natuur te verlaten en te versmelten met de dynamiek van de steden.

Vooruitgang is natuurlijk het onmiddellijke resultaat, maar op de lange termijn sluipt de ellende binnen. In het afgelopen jaar of zo hebben honderdduizenden mensen de steden verlaten, en grote aantallen zijn bijvoorbeeld uit San Francisco vertrokken. New York, ooit de trots van de Amerikaanse natie, ervaart dezelfde soort exodus. Zij, die de tekenen van de tijd voelen, zij, die zich ervan bewust zijn, dat er iets unieks en ongewoons over de wereld komt, zij, die in contact staan met het woord van God, beginnen eigenlijk te rennen voor hun leven.

Op dit punt aankomen?

Ellende, pijn en dood zijn het gevolg van het menselijk vertrek uit het oorspronkelijk vastgestelde scheppingsplan. De kwaliteit van leven

neemt met de dag af. Zogenaamde groene wetten en groene technologie verzwakken de nauwelijks overlevende wereld. De kosten van bouwmaterialen zijn omhooggeschoten, de prijs van gas ook, en voedsel wordt een probleem. Lege schappen in de supermarkten getuigen van de naderende storm.

Officieel "profeteren" de leiders, dat we dit jaar veel doden zullen zien, dus waar kunnen de mensen heen en hoe kunnen we rennen voor ons leven? Geavanceerde technologie kan u in een mum van tijd zien, waar u ook bent, dus voor onderdrukte mensen is het bijna onmogelijk om een vreedzame schuilplaats te vinden.

De wereld staat voor de tijd van Job. Laten we voor een beter begrip hoofdstuk 6 van dit speciale boek van de Schrift doornemen en van 11 tot 13 lezen:

'Wat is mijn kracht, dat ik hopen zou? Of welk is mijn einde, dat ik mijn leven verlengen zou? Is mijn kracht stenen kracht? Is mijn vlees staal? Is dan mijn

hulp niet in mij, en is de wijsheid uit mij verdreven?

Deze woorden van Job zijn een weerspiegeling van de wereld van vandaag. Statistieken in Frankrijk suggereren, dat meer dan een miljoen mensen zijn overleden aan het coronavirus; 1.780.000 zijn overleden aan het immuundeficiëntiesyndroom, 6.000.000 aan HIV. Tabak doodt ook elk jaar 6.000.000 mensen.

Een vraag, die kan worden gesteld, is, waarom de wereld de tabaksindustrie niet heeft stilgelegd, wetende dat die fabriek officieel meer dan 6 miljoen doden per jaar maakt. Waarom hebben we niet op deze feiten gereageerd door alle tabakswinkels en eigenlijk de hele tabaksindustrie te sluiten? Ondertussen hebben we de hele wereld stilgelegd onder het mom van het redden van een veel kleiner aantal dan dat.

Alcohol, een andere plaag van de samenleving, heeft geleid tot de dood van meer dan 3 miljoen mensen, en toch werd deze industrie ook niet stilgelegd. Waarom slaagt de wereld er op de een of andere manier niet in om consequent te blijven onder hetzelfde uitgangspunt van het redden van levens?

We kunnen niet verder gaan zonder ook de 7 miljoen mensen te erkennen, die zijn overleden aan kanker en 3,4 miljoen aan een verkeerd dieet. En als laatste wil ik vermelden, dat we meer dan 1.210.000 auto-ongelukken en andere reisgebeurtenissen hebben gehad, maar de wereld is nog steeds open.

Dergelijke schijnbare inconsequenties zijn erg moeilijk te verzoenen in de geest van individuen, die de juiste wiskunde doen en de problemen kunnen doorzien. Voor de meesten van ons is het niet gemakkelijk om de tegenstrijdige verklaringen, die aan de 'kudde' worden gegeven, te verteren of te begrijpen. Ren voor uw leven, maar waar?

De wereld belandt in ellende, omdat we veel vragen hebben zonder antwoorden, en daarom hebben we veel problemen zonder oplossingen.

Lessen van Jakob

Ik ben gedrongen om de aandacht van de lezer te herinneren aan de tijd van Jakobs vlucht. In zekere zin rende hij voor zijn leven. Omdat hij tegen zijn vader had gelogen, moest hij weglopen van zijn broer. Nadat hij 14 jaar zijn schoonvader had gediend, die Reformatie Nieuws 2022 nummer 3

hem zo vaak bedroog, droeg de Heer Jakob op naar huis terug te keren. Hij nam zijn vrouwen en zijn bezittingen en vertrok op een gunstig moment in afwezigheid van Laban.

Onderweg leert Jakob, dat een groep gewapende mensen onder leiding van Laban en zijn zonen woedend achter hem aan kwamen. Als die zaak eenmaal is geregeld, krijgt hij al snel weer een nieuwtje: zijn eigen broer komt uit de tegenovergestelde richting met 400 man hem tegemoet.

Hoewel Jakob zijn hele volwassen leven als voortvluchtige heeft gerend, is dit een specifiek moment in de tijd, waarop hij niet meer voor zijn leven kan rennen. Hij kan niet meer terug en heeft nu geen oplossingen meer en weet niet wat hij moet doen. De dood staat voor hem en komt van de plaats, die hij zo heeft gemist. Ren voor uw leven, maar waar?

Er is een verrassende kloof of tegenspraak tussen Jakobs verwachtingen en Gods aanbod. De scènes van zijn verraad komen in beeld; zijn zonde legt een zware last op zijn geweten en zijn hart.

Jakob wanhoopt, als hij ziet, dat hij nu bijna geen tijd meer heeft. Hij realiseert zich, dat God zijn enige toevlucht is. Hij rent, maar hij rent niet voor zijn leven. Voor de eerste keer rent hij naar Degene, die het kruis kan optillen en de zware last van zijn ziel kan wegnemen.

Deze ervaring in het leven van Jakob heeft profetische toepassing voor het einde der tijden, wanneer het volk van God op zo'n punt zal komen zonder enige oplossing.

Alle helden, die in dit nummer van ons tijdschrift worden gepresenteerd, laten zien, hoe de meeste gelovigen hetzelfde eindpunt bereiken. Hoewel ze aanvankelijk rennen voor hun leven, beseffen ze aan het einde, dat rennen om een aards leven te redden het risico niet waard is om hun relatie met hun God op te offeren.

Ze hebben een menselijk geloof gehad dat, omdat ze trouw waren geweest, de resultaten van hun werk majestueus zouden zijn, maar toen hun verwachting niet werd bevredigd door Gods aanbod, werden ze teleurgesteld. Gods aanbod voldeed niet aan hun verwachtingen.

Het eindpunt in het christelijke leven

Job verwachtte, dat er goede dingen met hem zouden gebeuren. Op grond van zijn geloof was hij een voorbeeldig man, en hij kon echt als rechtvaardig worden beschouwd. Maar wat er in die 42 hoofdstukken op hem afkwam, was ver boven zijn verwachting.

Jeremia had een leven vol verdriet. Als de meest vijand makende profeet van het Oude Testament bereikte hij een staat van totale wanhoop, toen hij de dode lichamen van zijn landgenoten in de straten van Jeruzalem zag. Het boek Klaagliederen bewijst eens te meer, dat Gods aanbod niet aan sommige menselijke verwachtingen voldeed.

Jona, een opstandige profeet, ging zo ver, dat hij met God in discussie ging, omdat niet aan zijn verwachtingen werd voldaan. Ninevé werd niet vernietigd. Zijn verwachtingen werden niet bevredigd door Gods aanbod.

Elia was een van de krachtigste hervormers in de diepste, donkerste momenten van de Hebreeuwse geschiedenis. In de tijd van de grootste afvalligheid stond hij trouw voor God. Uiteindelijk was hij teleurgesteld, dat de reformatie niet plaats vond, en Gods antwoord was niet volgens zijn verwachtingen. Hij rende voor zijn leven en aan het eind, moe en teleurgesteld, erkende hij zichzelf als overweldigd.

Johannes de Doper, een van de zuiverste levens, die in het Nieuwe Testament worden getoond, de man die Jezus doopte, de man die de weg had bereid voor Zijn komst, werd teleurgesteld in die donkere nacht voor zijn dood. Gods aanbod voldeed niet aan zijn menselijke verwachtingen.

En de voorbeelden kunnen doorgaan, maar het belangrijkste feit van deze reis in de Schrift is, dat na hun grote teleurstelling, ze allemaal stoppen met rennen voor hun leven. Allen geven uiteindelijk hun louter menselijke verwachtingen op; ze zijn het allemaal eens met Gods aanbod en zijn klaar om niet weg te rennen, maar om zich te onderwerpen aan Gods wil.

We leven in de laatste generatie in de geschiedenis van deze wereld, en we zullen met dezelfde situatie worden geconfronteerd als zij, en we zullen op dezelfde manier reageren als zij. In eerste instantie zullen we proberen te

rennen voor ons leven, maar na verloop van tijd loopt onze reis dood. Dan zullen we in een plotselinge aanval worden geduwd van de kant van de krachten van de duisternis, we zullen tegen onze wil worden geduwd, totdat het geduld van Job het geduld van de heiligen wordt, tegengewerkt door de regeringen van de wereld, beschuldigd als nationale verraders precies zoals Jeremia was. Waarom? Voor een boodschap, die niet populair is. In wezen was de boodschap van Jeremia: 'Jeruzalem is gevallen'. Niemand wilde dat nieuws horen, maar het was een realiteitstelegram, dat rechtstreeks door de Majesteit van de Hemel werd gestuurd.

Evenzo hebben wij ook een soortgelijke boodschap op het kruispunt van de eeuwigheid: 'Zij is gevallen, zij is gevallen. Het grote Babylon' (Openbaring 18:2). We zullen worden opgejaagd in alle landen van de wereld, zoals Elia was in de tijd van de 3 jaar van droge hitte, omdat hij de moed had om te bidden tegen de regen en voor de regen, staande voor de heersers van deze wereld, maar aan Gods kant, die in wezen dezelfde woorden uitsprekt: 'Zo de Heere God is, volgt Hem na, en zo het Baäl is, volgt hem na!' (1 Koningen 18:21), wijzend op de echte reden, die tot de vernietiging van de wereld leidt, de machthebbers vertellend, dat u en uw huis het allemaal hebben veroorzaakt, omdat u de geboden van God hebt verlaten. (Zie 1 Koningen 18:17-18).

Net als Jona zullen we tegen onze wil worden geduwd om de woorden van de dag des oordeels uit te spreken en zullen we worden opgeslokt door de Grote Vis in de nacht van Jakobs benauwdheid. We zullen worstelen in het hart van de aarde, proberen onszelf te redden, totdat we geen kracht meer hebben, en met onze laatste ademtocht zeggen: "Verlossing komt van U, o Heer. We probeerden te rennen voor ons leven, maar we liepen dood. Als er iets te doen is, bent u de Enige, die ons kan redden."

Het volk van God zal de zonden van de moderne "Herodes" veroordelen en zich uitspreken tegen de immoraliteit van de koningen en leiders van deze wereld.

"Zoals in het verleden zal ook nu de verkondiging van een waarheid, die de zonden en dwalingen van deze tijd veroordeelt op verzet stuiten. 'Want

een ieder, die kwaad bedrijft, haat het licht, en gaat niet tot het licht, opdat zijn werken niet aan de dag komen' (Johannes 3:20). Wanneer de mensen weten, dat zij hun opvattingen niet aan de hand van de Bijbel kunnen bewijzen, besluiten velen tot elke prijs te volharden en bekladden met een boosaardige geest het karakter en de motieven van hen, die een niet-populaire waarheid verdedigen. Deze gedragslijn is door de eeuwen heen gevolgd. Elia werd in Israël beschouwd als een onruststoker, Jeremia als een verrader, Paulus een tempelschenner. Altijd zijn zij, die de waarheid trouw wilden blijven, uitgemaakt voor opruiers, ketteren en scheurmakers. Velen, die te ongelovig zijn om het vaste profetische woord te aanvaarden, zullen blindelings instemmen met de beschuldiging tegen hen, die algemeen aanvaarde zonden afkeuren. Deze houding zal steeds meer voorkomen. De Bijbel zegt heel duidelijk, dat er een tijd zal komen, dat de wetten van de staat zo in strijd zullen zijn met Gods wetten, dat allen, die Gods geboden willen gehoorzamen, als boosdoeners zullen worden bestempeld en bestraft.

Wat moet de boodschapper der waarheid dan doen? Moet hij tot de conclusie komen, dat de waarheid niet gebracht hoeft te worden, omdat ze er vaak toe leidt, dat de mensen zich aan de eisen van de waarheid onttrekken, of er zich tegen verzetten? Nee. Hij heeft niet meer redenen dan de hervormers in het verleden om Gods Woord te onderdrukken, omdat het verzet uitlokt. Het geloof, dat de heiligen en martelaren hebben beleden, is neergeschreven voor de mensen, die na hen zouden komen. Deze levende voorbeelden van heiligheid, vastberadenheid en onkreukbaarheid zijn bewaard om meer moed te schenken aan hen, die nu geroepen worden om voor God te getuigen. Zij hebben de genade en de waarheid niet alleen voor zichzelf ontvangen, ze moeten de kennis van God ook aan anderen doorgeven. Heeft God Zijn boodschapper in deze tijd kennis geschonken? Dan moeten zij die ook aan de wereld meedelen." –*De Grote Strijd*, blz. 425-426.

De verrassing

Aan het einde, na alle grote teleurstellingen, komt Gods aanbod, dat de helden van de laatste generatie zal verrassen. Aanvankelijk waren ze onaangenaam verrast door, wat God hun op de donkerste momenten van hun leven aanbood, omdat ze dachten, dat ze een betere behandeling verdienden. Maar nu, na de hele keten van teleurstelling, zal Gods aanbod hun het gevoel geven, dat ze onwaardig zijn, wat Hij hun had aangeboden. Zo zullen we dezelfde ervaring hebben. "De hemel zal erg goedkoop zijn, als zij te verkrijgen is door lijden, Wij moeten onszelf, op onze weg, aldooer verloochenen. Ons eigen-ik moet dagelijks afsterven. Stel u Jezus alleen voor ogen en houdt voortdurend uw blik gevestigd op Zijn heerlijkheid." –*Geloof Waardoor Ik Leef*, blz. 359.

Waar zijn we nu

Mijn beste medemensen, de tijd is gekomen om steden te verlaten, om het comfort van de beschaving te verlaten en te rennen voor ons leven en voor het leven van onze dierbaren. De gemeente moet de wereld voor zijn. Waarom? Omdat we het licht, het woord van God, hebben in deze wereldwijde duisternis. We hebben de principes van ons geloof weerspiegeld door de Schriften, die ons de mooiste richtlijnen geven van wat we moeten doen in tijden van crisis.

Is de tijd komende?

Globalisme viert hoogtij. De wereld is op zoek naar een wereldleider; profetie spreekt over de antichrist en de tijd van benauwdheid. Er is een leegte te bezetten. Professor Klaus Schwab, de oprichter en uitvoerend voorzitter van het World Economic Forum, beweert, dat het grootste probleem in de samenleving niet de globalisering is. Het probleem is een gebrek aan mondiaal bestuur. **Hij bedoelde dus, dat we op zoek moeten naar een leider om deze positie met hoge verantwoordelijkheid te bekleden.**

Een van de meest vertaalde boeken ter wereld na de Heilige Schrift is *The Great Controversy* (De Grote Strijd) door Ellen G. White. Dit boek bevestigt op briljante wijze het feit, dat God de touwtjes in handen heeft en niet verrast wordt door deze gebeurtenissen.

In een ander meesterwerk van dezelfde auteur wordt de uitleg gegeven: "De machthebbers zullen wetten

maken, waardoor de godsdienstvrijheid wordt beperkt. Zij zullen zich het recht aanmatigen, dat God alleen toekomt. Zij zullen denken, dat zij het geweten, dat alleen door God beheerst dient te worden, kunnen dwingen. Reeds nu beginnen zij daarmee; dit werk zullen zij blijven doen, totdat zij een grens bereiken, die zij niet kunnen overschrijden. God zal tussenbeide komen ter wille van Zijn trouwe volk, dat Zijn geboden bewaart.

Bij iedere gelegenheid, waarbij mensen vervolgd worden, nemen zij, die daarvan getuigen zijn, een beslissing, hetzij vóór, hetzij tegen Christus. Zij die medegevoel tonen met de mensen die ten onrechte worden veroordeeld, laten zien dat zij Christus zijn toegedaan. Anderen nemen aanstoot, omdat de beginselen der waarheid regelrecht ingaan tegen hun praktijken. Velen struikelen en vallen, en worden ontrouw aan het geloof, dat zij eens verdedigden. Zij, die afvallen in de tijd van beproeving, zullen om hun eigen veiligheid te verzekeren, vals getuigenis geven en hun broeders verraden. Christus heeft ons hiervoor gewaarschuwd, opdat wij niet verbaasd zullen zijn over de onnatuurlijke, wrede handelwijze van hen, die het licht verwerpen.” – *De Wens der Eeuwen*, blz. 550.

”In de tijd van benauwdheid en angst, die vóór ons ligt, moeten we een geloof hebben, dat bestand is tegen vermoeidheid, uitstel en honger, een geloof dat niet zal bezwijken, ook al wordt het nog zo zwaar op de proef gesteld. In de genadetijd, die God ons schenkt, moeten wij ons op die tijd voorbereiden. Jakob heeft overwonnen, omdat hij overtuigd was en volhardde. Zijn overwinning bewijst, welke kracht er uitgaat van een volhardend gebed. Iedereen, die, zoals Jakob, Gods beloften ernstig neemt en even oprecht en vastberaden is als hij, zal overwinnen, zoals hij overwonnen heeft. Wie niet bereid is zijn eigen persoon weg te cijferen, wie niet met God wil worstelen en niet lang en vurig wil bidden om zijn Reformatie Nieuws 2022 nummer 3

zegen, zal ook niet gezegend worden. Met God worstelen. . . Zeer weinig mensen weten, wat dat eigenlijk betekent. Zeer weinigen verlangen vurig met de inzet van al hun krachten naar God. Zeer weinig mensen klampen zich met onwankelbaar vertrouwen vast aan Gods beloften, wanneer ze bij het bidden door de wanhoop worden overweldigd. . .

We zouden God *nú* moeten leren kennen door Zijn beloften ernstig te nemen. Engelen tekenen elk vurig en oprecht gebed op. We moeten onze zelfzuchtige genoegens opgeven, als we daardoor in verbinding met God kunnen blijven. De ergste armoede en de grootste zelfverloochening mét Gods zegen zijn te verkiezen boven rijkdom, eer, een aangenaam leven en vriendschap zónder zijn zegen. Wij moeten tijd vrijmaken om te bidden.” – *De Grote Strijd*, blz. 573-574.

In de Middeleeuwen beweerde de man in het zwart, de priester, dat hij het geweten voor het individu was. Tegenwoordig beweert de man in het wit, de dokter, maar al te vaak, dat hij het geweten van het individu is.

Als er ooit een tijd is geweest, waarin het volk van God maximaal alert moet zijn, uitkijkend naar de gebeurtenissen, die wijzen op de wederkomst van Jezus, dan is het nu. Als er ooit een tijd was, dat de gemeente matigheid als een prioriteit moet beschouwen, dan is het nu. Als er ooit een tijd was, dat we ons lichaam met meer respect en heel speciale zorg moeten behandelen met betrekking tot het eten, drinken en alles wat we erin stoppen, dan is het nu. ‘Hetzij dan dat gij eet, hetzij dat gij drinkt, hetzij dat gij iets anders doet, doet het al ter ere Gods’ (1 Korinthe 10:31).

En als we de kwestie van christelijke matigheid behandelen, zien we de noodzaak van goede voeding, niet alleen voor het lichaam maar ook voor de geest. Positief denken en slecht nieuws gaan dus niet samen, maar het lezen van de Bijbel, het zoeken naar hoop en geloof hebben de kracht om het dagelijkse

slechte nieuws teniet te doen. Dit moet de basis zijn van ons onderwijs, ons geloof, ons vertrouwen. We moeten zijn ‘Daar wij de overleggingen terneer werpen, en alle hoogte, die zich verheft tegen de kennis van God, en alle gedachte gevangen leiden tot de gehoorzaamheid van Christus’ (2 Korinthe 10:5).

Dit andere soort prioriteit en levensstijl zal zeker vervolging met zich meebrengen van de meerderheid, die blindelings meegaat met de stroom van wereldse populariteit en politieke correctheid. Wanneer we op het eindpunt zijn en er geen menselijke oplossing is, gebiedt Jezus ons niettemin:

‘En vreest niet voor hen, die het lichaam doden, en de ziel niet kunnen doden; maar vreest veel meer Hem, Die beide ziel en lichaam kan verderven in de hel. Worden niet twee musjes om een penningske verkocht? En niet een van deze zal op de aarde vallen zonder uw Vader. En ook uw haren van het hoofd zijn alle geteld. Vreest dan niet; gij gaat vele musjes te boven. Een ieder dan, die Mij belijden zal voor de mensen, dien zal Ik ook belijden voor Mijn Vader, Die in de hemelen is. Maar zo wie Mij verloochend zal hebben voor de mensen, die zal Ik ook verloochenen voor Mijn Vader, Die in de hemelen is’ (Matthéüs 10:28-33).

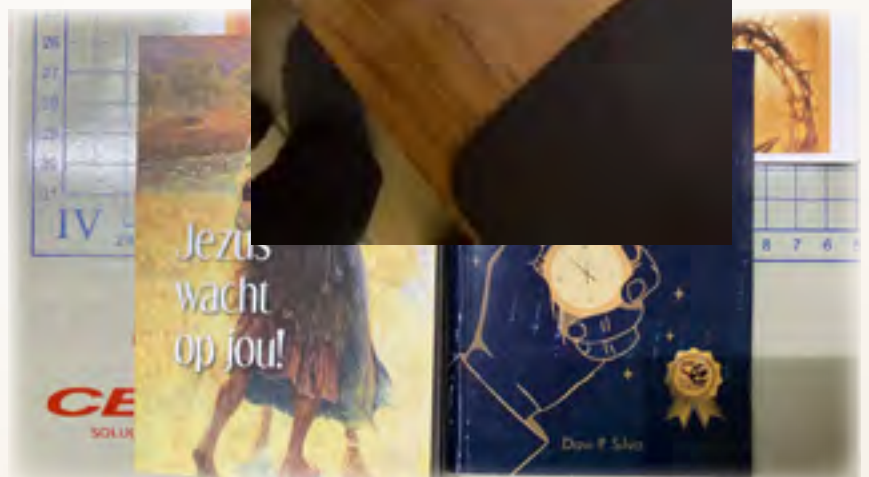
De weinige getrouwen overwinnen de vijand van zielen ‘door het bloed van het Lams en door het woord van hun getuigenis, en zij hebben hun leven niet liefgehad tot den dood toe’ (Openbaring 12:11).

Jezus verklaart: ‘Zo wie achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op, en volg Mij. Want zo wie zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar zo wie zijn leven zal verliezen, om Mij nentwil, en om het Evangelie, die zal het behouden’ (Markus 8:34-35).

Mogen wij moedig tot dit aantal behoren!



Drukkerij in Suriname





Voorjaars Conferentie 2022 in Oberbernhards Duitsland



Geloof voor de angst



Als er slechte dingen aan de hand zijn, is het normaal voor een persoon of dier om weg te willen rennen. Tegenwoordig lijkt het, alsof er overal zoveel slechte dingen zijn, dat bijna iedereen bang is.

Maar wij kunnen niet de hele tijd bang zijn! Ja, wij moeten oppassen voor alle slechte dingen, die gebeuren, maar wij moeten niet elke dag leven, alsof we een bange kat zijn.

In Spreuken 22:13 lezen we: ‘De luiaard zegt: Er is een leeuw buiten, ik mocht op het midden der straten gedood worden!’ Met andere woorden, een luie man, die geen zin heeft om te werken, verzint een excuus, dat er buiten een leeuw is, dus hij moet binnen blijven. Maar wij moeten sterker en moediger zijn dan dat!

Ja, er zijn veel slechte mensen daarbuiten, maar God geeft ons een belofte, als wij op Hem vertrouwen en trouw zijn aan Zijn Woord: ‘Weest sterk en hebt goede moed, en vreest niet, en verschrikt niet voor hun aangezicht; want het is de Heere, uw God, Die met u gaat. Hij zal u niet begeven, noch u verlaten.’ (Deuteronomium 31:6).

God is machtiger dan wie ook of wat dan ook in het hele universum! Als wij Jezus in ons hart hebben, wordt ons verteld: ‘Hij is meerder, Die in u is, dan die in de wereld is’ (1 Johannes 4:4). Hoe kunnen wij aanspraak maken op deze belofte? Door op

God te vertrouwen en Zijn Woord te gehoorzamen. ‘Ik zal horen, wat God, de Heere, spreken zal: want Hij zal tot Zijn volk en tot Zijn gunstgenoten van vrede spreken; maar dat zij niet weer tot dwaasheid keren’ (Psalm 85:9). Willen wij, dat God vrede over ons spreekt? Zeker wel! Zijn machtige arm zal ons beschermen en Zijn grote kracht zal ons kracht geven voor alles, wat wij moeten doen.

Maar wat betekent het om weer tot dwaasheid te keren? Dat betekent teruggaan naar het doen van verkeerde dingen, die wij in het verleden misschien hebben gedaan. Als wij Gods zegen willen, moeten wij dicht bij Hem blijven door gebed en studie van Zijn Woord. Zelfs als wij in de problemen zijn gekomen door iets slechts te doen, is de Heer bereid om ons te vergeven, ons te reinigen en ons nieuw te maken. Maar Hij wil niet, dat we teruggaan om slechte dingen te doen. Hij is bereid ons kracht te geven om te gehoorzamen, als wij Hem maar vragen!

‘Alleen het gevoel van Gods tegenwoordigheid kan de vrees uitbannen, die anders voor het zwakke kind het leven tot een last zou maken. Het moet in zijn geheugen de belofte vastleggen: ‘De Engel des Heren legerd zich rondom, wie Hem vrezen, en redt hen’ (Psalm 34:8). Laat het de wonderlijke geschiedenis van Elisa lezen,

tijdens zijn verblijf in de stad tussen de bergen, waar tussen hem en het vijandige leger een machtige schare van hemelse engelen stond.

Laat het kind leren, hoe aan Petrus, die als een ter dood veroordeelde in de gevangenis zat, een engel Gods verscheen; hoe Gods dienaar hem langs de gewapende wachters, door de massieve deuren en ijzeren toegangspoort met grendels en kettingen, in vrijheid stelde. Laat het ook lezen van die storm op zee, toen Paulus, als gevangene, op reis om verhoord te worden, de afgematte soldaten en zeelieden die verheven woorden van moed en hoop sprak: Weest goedsmoeds: want het leven van niemand uwer zal verloren gaan... Want deze nacht heeft een engel van de God, wien ik toebehoor en dien ik vereer, bij mij gestaan en hij heeft mij gezegd: Wees niet bevreesd, Paulus; want gij moet voor de keizer staan; en zie, allen, die met u varen, heeft God u geschonken.’ –*Karaktervorming*, blz. 257-258.

‘Ten dage, als ik zal vrezen, zal ik op U vertrouwen. In God zal ik Zijn woord prijzen; ik vertrouw op God, ik zal niet vrezen, wat zou vlees mij doen?’ (Psalm 56:4-5). ‘En ook uw haren van het hoofd zijn alle geteld. Vreest dan niet, gij gaat vele musjes te boven’ (Matthéüs 10:30-31). –*BHM*.